

Iz vsebine:	stran:
– Poslovodni odbor KTL informira in pojasnjuje	2, 3, 4
– Poslovodni rezultati SOZD Slovenija papir	5
– Majski proizvodni rezultati v KTL	5
– Kaj menijo slovenski gospodarstveniki o tržnem gospodarjenju	6
– S skopskega sejma	7
– Interaktivna obdelava podatkov	7
– Ob imenovanju direktorja tozda Lepenke – Jožeta Štucina	8, 9
– Zakaj in do kdaj tako ...?	10
– Novi prostori srednje šole tiska in papirja	10
– V prvi pomoči ekipa KTL dosegla četrto mesto	11
– Samoupravljanje	12
– XXVI. letne športne igre papirničarjev Slovenije	12, 13, 14
– Srečanje ISTRAGRAFIKA – Tozd Kartonažne	14
– Humor	15
– Križanka	16

OB DNEVU BORCA

Spomenik padlim borcem na Oklem pri Domžalah

Razgovor s Francem Zupančičem

Ob dnevu borca 4. juliju želimo, da se naši bralci GLASILA spomnijo na vse tiste, ki so v narodno-osvobodilni borbi, to je v naših najtežjih časih veliko prispevali in mnogi dali tudi življenja, za naš sedanji napredek samoupravne socialistične družbe. Poprosili smo nekdanjega dolgoletnega generalnega direktorja Kartonažne tovarne Ljubljana Franca ZUPANČIČA – prvoborca in človeka, ki ga še sedaj pozna najmanj tri četrtine naših delavcev, da nam v spomin na ta praznik v kratkem navede nek dogodek iz NOB-a, ki se mu je najbolj vtisnil v spomin.

Franc ZUPANČIČ: Glede na to, da je bilo teh dogodkov več, ne bi mogel ta trenutek reči, kateri je tisti, ki izbija izmed vseh. To predvsem, če pri tem vzamemo samo dogodke iz NOB-a.

Želim pa zato reči, da večina članov, ki so sodelovali v revoluciji in ki so bili kasneje z menoj tudi člani tega kolektiva, da so svojo nalogo v glavnem zelo častno opravili in sicer tako, da so imeli tudi mlajši člani kolektiva v njih izredno veliko oporo. Pri tem naj predvsem poudarim, da je tedaj med nami prevladovala enotnost in ne kot sedaj, ko se sem in tja tudi med borci srečujemo z nekimi razkoraki in celo z dejstvom, da se te sile danes združujejo. Vsi pa vemo, da lahko samo enotni zmagamo, glede na ekonomske težave v katerih smo. To sicer ni odgovor na vprašanje! Toda če govorimo o 4. juliju dnevu borca, je ta neke vrste "simbolika vstaje in zmage", torej enega in drugega. In to je tisti dominantni pomen tega praznika, drugačen od pomena drugih naših državnih praznikov. Zato sem trdno prepričan, da je v Dnevu borca simboliziran združen termin naše vstaje in zmage.

Tovariš Zupančič, prepričani smo, da preko našega glasila KTL in na

NAŠE ISKRENE ČESTITKE

druge načine vsestransko spremljate delo naše delovne organizacije. Ali nam lahko rečete nekaj o tem, kako gledate na sedanje poslovanje KTL?

Franc ZUPANČIČ: Menim, da se je ta kolektiv dokazal v vsej svoji preteklosti, ko je šel skozi raznovrstne težave, tudi take, ki jih danes srečujemo. Menim, da bi bilo zelo napačno misliti, da podobnih težav pred dvajsetimi leti ni bilo. Da, bile so, toda kolektiv jih je v nekem smislu zelo jekleno prenašal. Bila so tudi razburjanja, nesoglasja in če bi rekli tudi neki izsiljeni sestanki, ki pa jih danes tukaj niti ne srečujemo, pa čep rav sem in tja le slišim o nekem nezadovoljstvu. Toda samo nezadovoljstvo je prav zaprav neke vrste "ambicija za napredek" in vsega tega ne smemo absolutno jemati kot nekakšen greh!

Tudi na zapadu smatrajo da, če rečemo kar štrajki, niso neka izgubljena bitka, temveč so to kvečjemu le opozorilo, v kateri smeri je potrebno opraviti določene korekture za še nadaljno, vsekakor boljše pot.

(Iz prve številke glasila — pred 10. leti)

FRANC
ZUPANČIČ

Ta kolektiv pa je po mojem čvrstem prepričanju te težave premagoval in to tudi z dejanji dokazoval, saj sem bil tudi sam 20 let njegov član ter sem vse to sam doživljal, zato vem, da bo tako tudi v bodoče.

Tovariš Zupančič, najlepše se vam zahvaljujemo za vaše spodbudne besede ter smo prepričani, da jih bodo moji sodelavci in upokojenci KTL z veseljem prebrali, ker bodo čutili v njih kot neke vrste vsodbuden napotek za svoje bodoče delo. Vam osebno pa želimo še obilo nadaljnega zadovoljstva v zasluženem pokoju.

Franc ZUPANČIČ: "Naj tudi sam za zaključek izrečem vsem članom kolektiva čestitke za dan borca predvsem pa še tistim preostalim aktivistom—borcem, ki se še nahajajo med vami, da se skupaj z ostalim kolektivom čvrsto sprimejo s težavami, ki niso lahko rečem neka izjema za Kartonažno tovarno in ta kolektiv, temveč da je to sestavni del vseh naporov in težav, ki jih Jugoslavija danes preživlja.

Razgovor vodil in pripravil
Milan SEME

OKROGLA MIZA — POSLOVODNI ODBOR KTL INFORMIRA IN POJASNJUJE
(nadaljevanje iz prejšnje številke Glasila)

Na vprašanja delavcev so člani poslovodnega odbora DO KTL odgovorili

Kot smo že najavili v zaključku našega prispevka, pod tem naslovom v majski številki Glasila, na-

KONCEM PRVEGA TROMESEČJA ŽE IZDELANI PRVI NOVI REGISTRATORJI

Milan SEME: "Po mnenju direktorja tozda Papirna konfekcija naj bi strokovne službe dale odgovor na pomembno vprašanje za delavce tozda in sicer, kdaj se lahko pričakuje proizvodnja novih registratorjev na avtomatski strojni liniji?"

Jože NOVOSEL: "V tozdu Papirna konfekcija je predvidena posodobitev njegove proizvodnje registratorjev. Sedanja proizvodnja registratorjev se namreč izvaja ročno, ki zato ne daje takšne kvalitete s katero bi iste lahko izvažali na tuji trg. Zato je predvidena nabava

daljemo z našo okroglo mizo z dne 16.5.1985.

nove kompletne avtomatske linije za proizvodnjo registratorjev in sicer tako kartonskih kakor tudi plastičnih. Po sedanjih razgovorih, ki smo jih imeli s tujima dobaviteljema te opreme — predvidena sta namreč dva — se računa, da naj bi bil končni rok prispetja celotne opreme nekeje v februarju 1986. Upoštevajoč, da sama montaža opreme ne bo predstavljala nobene niti časovnega niti tehničnega problema, lahko pričakujemo, da bo koncem prvega tromesečja prihodnjega leta, že stekla prva poizkusna proizvodnja."

AVTOMATSKA LINIJA ZA PROIZVODNJO REGISTRATORJEV NAJ BI SE MONTIRALA V PROSTORIH TOZDA KARTONAŽNE LJUBLJANA

Anton JELNIKAR tozd PAKO: "Pojasnite nam, ali se bo nova strojna oprema te avtomatske linije instalirala v sedanji stavbi tozda Papirna konfekcija oziroma predvidevate kako drugo rešitev?"

Jože NOVOSEL: "To je zelo umestno vprašanje! Kot sigurno veste, je v bližnji prihodnosti predvidena selitev proizvodne celotnega tozda Papirne konfekcije iz obstoječe

lokacije. Da se ne bi izvajala dvakratna montaža stroja, je zato že dogovorjeno, da bo nova linija za proizvodnjo registratorjev instalirana v prostorih tozda Kartonažne

Ljubljana. Seveda pa je vse to kompleksno povezano tudi z novo investicijo na MP-3. V globalu je zadeva sicer že osvojena, toda jo bo potrebno še bolj obdelati in vse stvari podrobneje uskladiti."

TUDI V BODOČE BOMO V DE-10 TOZDA KARTONAŽNE ŠE PROIZVAJALI ZA SOVJETSKO ZVEZO KOT DOSLEJ — TODA V MANJŠEM OBSEGU

Milan SEME: "V tozdu Kartonažna Ljubljana je glede na izjavo delavcev prišlo do delne prekinitve del v DE-10 za izvoz v Sovjetsko zvezo. Ali je ta ugoden izvoz glede na velikost proizvodjalnih serij naročil, popolnoma prekinjen oziroma je le začasen? Kako se skuša rešiti problem drugih takih naročil?"

Janez MODER: "Ne bi navajal preveč detajlov v kronologiji o dogovarjanju tega posla s Sovjetsko zvezo, (pripis uredništva: Celotna informacija je v Glasilu zaradi poslovnih razlogov objavljena v skrajšanem izvlečku) ki se je praktično zavleklo vse do prejšnjega tedna, ko smo tudi formalno podpisali pogodbo za letošnje leto. Moram pa reči, da je ta pogodba iz določenih razlogov v količinsko manjšem obsegu, kot smo že bili tega vajeni, za kar pa je pglavitni razlog že znana jugoslovanska izvozna nelojalna konkurenca.

V zmanjšani obseg pogodbe smo šli predvsem z željo, da ostanemo še dobavitelj na tem trgu in seveda z orientacijo, da bomo skušali v vmesnem obdobju, še pred pogovori za prihodnje leto, zadevo nekako normalizirati. Zato sicer smatram, da bi težko govoril o neki "prekinitvi", ker je ves čas naših razgovorov s Sovjetsko zvezo proizvodnja dejansko več ali manj redno tekla. Pravočasno smo se tudi oskrbeli z nabavo kartona

in zaradi tega še nekako kalkulativno imeli možnost skleniti to pogodbo. Predvidevam, da bomo s tem delom še nadaljevali, čeprav zaradi določenih okoliščin v precej manjšem obsegu in seveda predvsem z manjšim dohodkom. Zato je sedaj na našem izvozu naloga, da skuša pridobiti neko drugo veliko serijsko standardno naročilo, kar pa seveda ni enostavna naloga. Vsi naši napori so sedaj zato usmerjeni v poiskusu dodatno zapolniti naše strojne kapacitete."

Milan SEME: "Torej delavci lahko pričakujejo da se vsestransko iščejo razne možnosti za nemoteno delo?"

Janez MODER: "Vsekakor da!"

V nadaljevanju razgovora nas je predsednik poslovodnega odbora Miran Rižner podrobneje seznanil s potekom razgovorov z našimi partnerji v Sovjetski zvezi, z višino izgubljenega dohodka, ki nam ga povzroča tako nelojalno nastopanje jugoslovanskih delovnih organizacij na zunanjem trgu, ter v upanju, da bo partner v Sovjetski zvezi sočasno lahko ugotovil, da naše 15-letno nepretrgano sodelovanje, predvsem s kvalitetno ponudbo proizvodov, le pomeni tudi neko zaupanje za še nadaljne polno sodelovanje.

Pri tem pa je še dodal, da je iz določenih razlogov morda bolje, da

dejansko delamo tudi za druge, kar je istočasno tudi naša poslovna politika, da se distanciramo do kupcev in ne, da smo odvisni samo od enega. Ko pa ta recimo reče "ne" imamo takoj velike probleme, zaradi česar moramo imeti čimveč kupcev. Ugotavljamo na-

mreč, da smo v DE-10 imeli pred tremi leti cca 130 kupcev, sedaj pa jih imamo le 60. To pa ni prava poslovna politika, saj bi jih morali imeti 180. Torej je bilo to delo za Sovjetsko zvezo po obsegu že preveliko, saj nam je zaseglo 15% – 20% vseh letnih kapacitet.

VELIKA PRIZADEVANJA DA SE V TOZDU TIKA NADALJUJE S KAKRŠNOKOLI PROIZVODNJO ZA IZVOZ

Metka DORNIK – tozd TIKA: "V Tiki smo imeli v prvem trome-sečju proizvodnjo iz sive lepenke za izvoz, za katero pa vemo, da je sedaj odšla v Kartonažno. Nekateri naši delavci so pri doseganju višine osebnega dohodka tudi vezani na izpolnjevanje plana izvoza. Zanima nas ali bomo morali pristopiti k rebalansu izvoznega plana oziroma se bo le skušal najti tudi za nas kak drug izvoz?"

Janez MODER: "Naša osnovna strategija v KTL je, da čimveč lastne surovine predelamo in prodamo v obliki nekega končnega izdelka. V slučaju posla za firmo Rolf BLENK smatram, da zadovoljujemo tej naši intenciji in celo več, saj je obseg tega posla takšen, da praktično zasede vse lepenčne kapacitete tozda Lepenka iz Tržiča, seveda ob upoštevanju dejstva, da naj bi tudi dobave za tozd Papirna konfekcija tekle normalno, ker je situacija s ceno pri tem ugodnejša. Iz navedenega se torej vidi, da ni nobenih tržnih viškov, niti za domači, niti za katerikoli drugi trg. Tako smo pravzaprav domačo prodajo zavestno spravili v neugodno situacijo, če bi morala posegati in gasiti požar v morebitnih težavah pri poslu Blenk. Do teh težav pa dejansko tudi občasno prihaja. Toda ponovno povdarjam z našo primerno organiziranostjo in kvalitetno proizvodnjo, bo po vseh teh dolgotrajnih mukah, tudi to delo moralo normalno steči. To pa pomeni, da bo lepenka iz Tržiča šla izključno le za proizvodnjo v

tozdu Pako in za izvajanje posla Blenk ter da za drugo proizvodnjo oziroma prodajo ni možnosti."

Milan SEME: "Ali je za pričakovati, da bi delavci tozda Tika še lahko nadaljevali z delom za tega kupca?"

Janez MODER: "Možnosti pri Blenku so večje od naših trenutnih zmognosti predvsem, kar se tiče naše lepenke. Sicer smo planirali, da bi v primeru večjega interesa kupca nabavili dodatne količine lepenke tudi pri ostalih jugoslovanskih proizvajalcih. Ugotavljamo pa, da je njihova lepenka za to proizvodnjo bistveno manj kvalitetna (čeprav je ta proizvodnja sicer zelo enostavna) kot je naša iz Lepenke, ki je za to proizvodnjo nadpovprečno kvalitetna. Zato bi lahko imeli težave, kot smo jih že imeli z lepenko iz Ceršaka.

Za Tiko planiramo nadomestni program izvoza in računamo, da ne bo potrebe po rebalansu izvoznega plana. V kolikor pa tega ne bi uspeli in tudi ne, da Tiko vključimo v posel Blenka, šele potem bi seveda prišla v poštev ta zadnja neljuba alternativa. Toda skoraj prepričan sem, da do nje ne bo prišlo! Na vidiku imamo namreč neke alternativne kombinacije, v katerih je tudi sedaj, v tem prvem kontaktu, Tika že sodelovala, zato mislim, da bo tudi v prihodnje tako."

TUDI V LETOŠNJEM LETU SE PRIPRAVLJAMO ZA REALIZACIJO IZVOZNEGA POSLA V GRČIJO

Boško ŠUČUR – tozd Kartonaža Rakek: "Kakšne so možnosti, da se zastavljeni plan fizičnega obsega proizvodnje in izvoza doseže v tem letu, če pri tem predvsem upoštevamo vse naše nabave surovin in repromaterialov?"

Janez MODER: "Lahko rečem, da so izgledi dobri. Mislim, da smo v tem oziru vsekakor objektivno planirali in upamo, da kakšnih posebnih pretresov ne bi smelo biti. Če pa bo tako, potem tudi ni problema v izpolnitvi planov, saj za-

enkrat ne opažamo še nikakršnih odklonov. V kolikor pa ste pri zastavljenem vprašanju predvsem mislili na samo situacijo v tozdu Kartonaža Rakek in sicer glede izvoza v Grčijo, potem pa smo z izvedbo posla v lanskem letu že dokazali, da tudi tak obseg del lahko izdelamo. Predvsem pa je bistveno, da smo pri kupcih in to ravno v Grčiji izničili tisti slab vtis, ki smo si ga pridobili v prejšnjih letih, zaradi česar smo sedaj na nekih enakopravnih osnovah za nadaljne razgovore."

ŽE POLETI PROIZVODNJA ZA USPEŠEN START V IZVOZNEGA POSLA V GRČIJO OB GLAVNI SEZONI

Boško ŠUČUR: "Ali se torej predvideva proizvodnja teh izdelkov že v poletni sezoni in kdaj bo zaživel?"

Janez MODER: "Predvidevam, da bo proizvodnja tekla tako kot smo si jo zamišljali in sicer, da bi že v poletnih mesecih pripravili toliko blaga, da bi ga lahko vkrcali na ladjo in bi tako pripravljena zaloga pričakala sezono. V samem višku sezone pa bi še nadaljevali z običajnim načinom dela kot že dosedaj in tako praktično le dopolnjevali te zaloge."

Boško ŠUČUR: "Vsi delavci tozda se pripravljamo za delo pri tem izvozu in zato pričakujemo njegovo izvedbo, zaradi česar se tudi zavzemamo na vseh ravneh, da bi bil ta izvoz dejansko realiziran."

Janez MODER: "Vsekakor je naš velik skupni interes, da bi se ta izvoz realiziral, ker imamo že sedaj zagotovljene surovine. Pri tem je bistveno, da imamo tudi dokončno urejeno dobavo mikrovala iz Rovinja, tako tudi na tem področju ne bi smelo biti posebnih pretresov. Prav tako imamo tudi doseženo pravo ceno, ki se ugodno vključuje v naše kalkulacije, s tem, da so predvsem roki dobave materiala primerno raztegnjeni, zaradi olajšanja finančnih obremenitev. Vse je torej že pripravljeno za poletni začetek proizvodnje, s katero bomo tudi uspešno štartali v sezono. V zvezi s to proizvodnjo želim že sedaj na nekaj opozoriti in sicer, da nisem pesimist do zaključnega posla, toda da si od tega posla naj dolgoročno ne obetamo

preveč, ker sigurno ne bo trajal leta in leta. Bojimo se namreč, da se bo nekdo v Grčiji odločil v bližino postaviti stroj za mikroval ter pričeti s to proizvodnjo. Zato nas taka odločitev ne sme prizadeti kot šok, saj kdor pozna situacijo lahko tudi ve, da tako dolge transportne poti, kot je ta na otok Kreto, za to vrsto embalaže, ravno niso ne vemo kako rentabilne."

Barica Šincek pri špiralnem navijanju navitih cevi

PRI DOLOČANJU POLITIKE NAŠIH PRODAJNIH CEN, IMAMO NORMALEN IN POŠTEN ODNOS DO NAŠEGA VLOŽENEGA DELA, SEVEDA OB UPOŠTEVANJU TUDI PODRAŽITVE SUROVIN

Milan SEME: "V zadnjem času mnogo govorimo o prodajni politiki, ki jo naj izvajajo delovne organizacije v sedanjem stanju izredne inflacije. Kako je z našo prodajno politiko in kako se lahko vključujemo v to stanje?"

Janez MODER: "Ravno pred dva dneva je prišlo do sprejetja ukrepa s strani ZIS-a, s katerim se morajo v nekaterih panogah vrniti cene na raven iz 28. februarja letošnjega leta. Ta ukrep je zadel celo vrsto industrij, toda v našo srečo in zadovoljstvo, če to ni pregrešno reči, v te ne spadamo tudi mi. Prepričan sem, da so sestavljalci odloka v svojih analizah ugotovili, da so razmere v naši panogi takšne, da poseg ne bi bil pomemben ter da je vsem znano, da so proizvajalci papirja in celuloze v težki gospodarski situaciji. Le-ti so prvič izredno zadolženi na račun investicij v prejšnjih letih in drugič morajo tudi dobršen del osnovnih surovin uvažati, pri čemer pa se v kalkulacijah takoj pozna vpliv naše dinarske tečajne politike, ki jo sigurno dobro poznate. Mi ne

moremo drugega, kot le spremljati te dogodke. Seveda v kolikor se cene vhodnim surovinam spremenijo, se le skušamo z našimi cenami tudi prilagajati. Pri tem imamo, ponovno povdarim, normalen pošten odnos do našega dela vložene ga v proizvodnjo ob upoštevanju seveda tudi neke soodvisnosti s cenami samih vhodnih materialov. To pa se kaže tudi v tem ravnovesju rezultatov našega poslovanja, o katerem smo že preje govorili. Moram pa povdariti, da so vplivi trga dejansko že zelo opazni. Toda ko bo trg v svoji funkciji pričel polno delovati, potem bodo pritiski na znižanje cen izredno močni. Kakšne reprecukije bo vse to imelo in kako bodo reagirale prizadete panoge, pa je trenutno zelo težko podati oceno. Pri tem pa že sedaj ne moremo reči, da bomo sami lahko vstrajali na pozicijah, ki smo si jih kalkulativno nekje zamislili temveč se bomo morali obvezno zelo, zelo fleksibilno prilagajati sami situaciji trga, zaradi česar stvari tekoče spremljamo in nanje tudi primerno in sprotno s tekočo politikou reagiramo."

NAŠA NADALJNA OSNOVNA ORIENTACIJA PRI IZVOZU NA KONVERTIBILNI TRG JE, DA GREMO V SKUPNI IZVOZ Z DOBAVITELJI SUROVIN

Miran RIŽNER: "Želim k prejšnji navedbi še dodati, da je glede na dejstvo, ker je med navedenimi panogami tudi več takih, ki so naši kupci, da zato sigurno lahko pričakujemo njihov poiskus preko nekega ventila usmeriti pritisk na znižanje naših cen. Kakšen bo ta pritisk še ne vemo — sigurno pa bo. Glede na splošno težnjo po zniževanju cen, v kar je sedaj usmerjena skupna družbena akcija, pa obstoja celo nevarnost, da sami morda ne bomo mogli več tako dosledno držati pariteto s podražitvami vhodnih surovin v naših prodajnih cenah, kot smo to uspevali do sedaj. Za razumevanje, da je bila sama cena našega dela — naj temu rečem: industrijska marža, (cena med vhodnimi surovinami in prodajnimi cenami) normalna, pa dokazuje situacija, kadar gremo z nekim našim proizvodom v skupni izvoz na svetovni trg, toda skupno s surovinami našega dobavitelja. Če tej izvozni ceni surovin dodamo le našo industrijsko maržo, smo popolnoma prilagojeni s cenami na svetovnem oziroma zapadno-evropskemu trgu, da pri tem ne povdarim še dejstvo, da zraven tudi zaslužimo. Če pa naredimo drugačno kon-

strukcijo posla in kupimo v svojem imenu in na svoj račun suro-

vine in temu nato dodamo še našo maržo, smo pa strahotno predragi. Torej se sami ne obnašamo inflatarno temveč še takrat, kadar v to ceno skušamo vključiti vhodne surovine (papirje in kartone), ki so dvakrat, trikrat in še večkrat višje od njihovih izvoznih cen. Takega stanja seveda ne moremo vzdržati, zaradi česar je naša sedanja osnovna orientacija, da gremo v skupen izvoz, dokler bo le še veljal sedanji zakon o ekonomskih odnosih s tujino. Slišali ste namreč, da se že pripravljata nov zakon po katerem bomo morali sami vse devize lepo oddati NBJ oziroma poslovnim strankam, nato pa se sami postaviti v vrsto, kadar jih bomo potrebovali. O vsem tem pa se bomo še imeli časa pogovoriti, toda iz sedanjega predvidevanja že lahko pričakujemo, da bomo v tem primeru lahko uspeli pridobiti le polovico deviz kot smo jo imeli sedaj za nakup rezervnih delov in repromateriala. Vse to pa se bo seveda lahko v mnogočem odražalo tudi na uspešnosti našega nadaljnega poslovanja."

ČE BO DOVOLJ DOMAČE LEPENKE, SE BO GROBA EMBALAŽA PROIZVAJALA V TOZDU LEPENKA

Predstavnik tozda Lepenka Tržič: "Govora je bilo, da se naj bi v našem tozdu instalirala izdelava grobe embalaže, ki se sedaj proizvaja v tozdu Papirna konfekcija. Zanima nas kako je s to zadevo?"

Janez MODER: "Resnica je, da se predvideva v zvezi s selitvijo proizvodnje tozda Papirna konfekcija

tudi prerazporeditev določenih kapacitet njenega programa, toda povdariti moram, da bo to odvisno le glede na rezultat uskladitve materialne bilance pri proizvodnji lepenke. Če namreč lepenke ne bo, tudi ta obrat za proizvodnjo embalaže ne bo mogel delati. Zato bo pač potrebno vse te želje in potrebe primerjati in iz tega videti kaj se da storiti.

KAJ STORITI S POČITNIŠKIM DOMOM V FIESI — TODA LETOS LETOVANJE ŠE NORMALNO TEČE

Mojca URŠIČ: "Predvideva se prodaja počitniškega doma KTL v Fiesi. Ker je med našimi delavci tozda mnogo pomislekov glede tega, predvsem med tistimi starejšimi, ki so zelo navezani na letovanje v njem in sicer iz dejstva, da so za njegovo prenovitev in izgradnjo ter ureditev prispevali mnogo prostovoljnih ur, vprašam ali ni možnosti za izvedbo njegove celotne adaptacije?"

Slavko STANKOVIČ: "Mislim, da je vprašanje glede prodaje počitniškega doma morda le še preurajeno. Zaenkrat se namreč še iščejo razne možnosti kako popes-triti in izboljšati letovanje delavcev, saj večina delavcev to namreč želi. Podana informacija, da bo namreč dom kupil REK Velenje ni točna. O nakupu doma so sicer razmišljali in o tem tudi razpravljali na njihovem strokovnem kolegiju. Za dom so zelo zainteresirani predvsem zato, ker bi z njim samo dokončevali svojih cca 220 počitniških postelj v lastnem počitniškem domu nižje od našega. Toda želje so bile eno, možnosti za plačilo pa drugo in ravno te ni bilo. Dokončnega stališča okrog tega, ali naš dom prodati ali ne, še ni bilo. Iščejo se variante in alternative in ko bodo vse te pripravljene bo vse seveda objavljeno ter dano s predlogi delavcem

v dokončno odločanje. Glede možnosti, da se izvede adaptacija počitniškega doma pa obstoja za to še vedno možnost. Vendar bo tudi ta zahtevala svojo kalkulacijo ali se to izplača ali ne. Vedeti namreč moramo, da bi dober gospodar vedno razmišljal, če Fiesa le ni jama brez dna, predvsem če smo to primerjali s sedanjimi novimi počitniškimi kompleksi, kot je izgradnja Marede pri Novem gradu na Istri, kjer smo videli sodoben način letovanja z vsemi potrebnimi ugodnostmi. Vsem delavcem — starejšim in mlajšim, ki so navezani na dom v Fiesi, bo predložena kalkulacija koliko bi taka adaptacija s povečanjem kapacitet stala. Dom kakršen je sedaj, glede name-na ni uporaben in se je potrebno problema vsestransko lotiti, seveda predvsem tudi v finančnem smislu ter nato pretehtati kako naprej. V letošnjem letu pa seveda letovanje delavcev teče normalno naprej, vendar le s predhodnimi manjšimi vzdrževalnimi posegi."

Na zaključku sem se zahvalil vsem prisotnim tako za postavljanje vprašanj, kakor tudi članom poslovodnega odbora za njihove izčrpne odgovore.

Izvleček iz razgovora za objavo pripravil
Milan SEME

Zvone Kustrle pri delu na tiskarskem stroju

Poslovni rezultati združenih podjetij slovenske papirne industrije v sozdu Slovenija papir, n. sol. o. v prvem četrtletju 1985

SOZD Slovenija papir predstavlja devet delovnih organizacij in delovno skupnost skupnih služb SOZD-a.

Delovne organizacije, združene v SOZD Slovenija papir, so naslednje:

- Papirnica DJURO SALAJ, Krško;
- Sladkogorska tovarna papirja, Sladki vrh;
- Papirnica Vevče, Ljubljana - Vevče;
- Tovarna dokumentnega in kartnega papirja Radeče;
- Papirnica Količevo, Domžale;

- KTL Ljubljana, n.sol.o., Ljubljana;
- Papirografika, Ljubljana;
- Rudnik kaolina in kalcita Kamnik;
- KNEŽEVAC - DO za zbiranje sekundarnih surovin, Beograd.

V I. četrtletju je v SOZD-u združevalo delo 10.622 delavcev, kar je za 1,2% več kot v enakem obdobju lanskega leta. Da bi dobili predstavilo kako velika je sestavljena organizacija združenega dela Slovenija papir in kakšne deleže v njej predstavljajo posamezne članice - delovne organizacije bomo

prikazali naslednjo preglednico:

Iz prikazanih števil lahko ocenimo uspešnost sestavljene organizacije Slovenija papir in mesto naše delovne organizacije v njej.

Prva ugotovitev je lahko, da KTL Ljubljana ustvarja kar 30% vsega dohodka SOZD in je torej po doseženem dohodku najmočnejša delovna organizacija. Poleg tega pa prednjačimo tudi v ustvarjenem čistem dohodku oziroma po sredstvih za sklade.

Naslednja ugotovitev bi bila, da se pri izplačevanju osebnih dohodkov obnašamo dokaj gospodarno. Smo sicer nad povprečjem v SOZD-u, vendar v sredini po rangi udeležencev.

Tretja zelo nerazveseljiva ugotovitev za SOZD pa je, da so imeli v večini delovnih organizacij posamezne temeljne organizacije, ki so

poslovale z izgubo (v KTL Ljubljana n. pr. TOZD Jelplast).

Če bi v DO "Rudniki kaolina" Kamnik in v DO "Kneževac" izplačali nekoliko višje osebne dohodke, bi tudi tu poslovali z izgubo.

Tako lahko sklenemo ugotovitev, da so poslovni rezultati doseženi v okviru SOZD Slovenija papir, (ki predstavlja praktično večino naše podskupine dejavnosti v SR Sloveniji), zelo slabi, saj smo vsi skupaj ustvarili le 548,3 milijona din sredstev za poslovne in druge sklade.

(Vir podatkov: zbirna bilanca SOZD za obdobje I-III/85).

D. KOROŠEC

TABELA št. 1

PREGLAD NEKATERIH KAZALCEV OBSEGA POSLOVANJA SOZD SLOVENIJA PAPIR V OBDOBJU JANUAR-MAREC 1985

DELOVNA ORGANIZACIJA	Število zaposl. dejansko	Celotni prihodek v 1000 din	IND. rast. v I-III/85 I-III/84	Udelež. v dohod. SOZD	Čisti dohodek v 1000 din	IND. rast. I-III/85 I-III/84	Poslovni in ostali skladi v 1000 din	Izguba v 1000 din	Ø NETO OD ZAPOSŁ. din	IND. rast. I-III/85 I-III/84	RANG NOD ZAPOSŁ.
Papirnica DJURO SALAJ KRŠKO	2.183	6,759.797	196	25,4	680.141	521	310.979	83.848	40.771	161	7
SLADKOGORSKA tov.pap. SLADKI VRH	2.483	5,423.739	241	11,9	324.554	86	11.465	88.860	34.285	186	10
PAPIRNICNA VEVCHE	1.353	2,851.714	156	5,1	- 19.284	-	-	314.666	51.167	189	3
Tov.dok.in kart.papirja RADEČE	888	2,324.214	192	10,4	274.344	294	110.898	-	35.729	180	9
PAPIRNICNA KOLIČEVO	1.044	2,330.611	161	11,6	272.668	204	68.881	17.448	46.488	193	4
KTL LJUBLJANA	2.252	4,304.590	185	30,4	1,016.537	262	505.096	2.272	44.464	187	5
PAPIROGRAFIKA LJUBLJANA	90	2,219.756	192	1,7	61.380	215	38.684	-	54.754	175	1
Rudnik kaolina in kalcita KAMNIK	257	152.845	182	1,8	51.562	194	3.846	-	39.492	155	8
"KNEŽEVAC" BEOGRAD	49	47.508	127	0,4	13.476	183	5.603	-	31.500	183	11
DSSS SOZD	63	66.126	309	1,3	52.066	359	-	-	52.236	143	2
VSEGA SKUPAJ:	10.622	26,480.900	192	100,0	2,727.444	193	1,055.452	507.094	41.615	180	6

MAJSKI PROIZVODNI REZULTATI V KTL

Predlog je višji kot lani, vendar manjši od plana

Medtem ko so pred nami že dopusti pa je za nami pet mesecev poslovanja, za katerega lahko zapišemo, da je bilo uspešno, če gledamo s stališča proizvodnje, kajti zastoj zaradi pomanjkanja naročil še nismo občutili. Upad naročil je posledica varčevanja pri naših odjemalcih, vse večkrat pa naši kupci iščejo najugodnejšega ponudnika, kajti dogaja se, da je cena embalaže že dražja kot njena vsebina. Dejstvo je, da se naši izdelki dražijo, kajti dražijo jih vgrajeni materiali in energija.

V petih mesecih smo proizvedli 40.301 t izdelkov, kar je za 508 t več od enakega obdobja lani, vendar pa manj kot smo planirali. Pod planom še naprej ostaja Valkarton, predvsem zaradi manjšega obsega naročil za plošče, ki se predelajo izven Valkartona. Pod planom je tudi Kartonažna na področju potiskane embalaže in tekstilnih cevok, zaostanek Jelplasta je od meseca do meseca večji, pa tudi Embalažni servis in TIKA občutita nihanje naročil. Glede na izredno visoke cene materialov pa se znotraj proizvodnega procesa še premalo zavedamo, da vsaka pola ali m² papirja drago stane.

Za pretečenih pet mesecev znaša fakturirana realizacija din 7.226.399.000 in je skoraj enkrat višja od dosežene v enakem obdobju lanskega leta, zaradi nižje proizvodnje pa je tudi nižja od plana. Pod dinamičnim planom so Kartonaža, Valkarton, Kartonažna, Papirna konfekcija in Jelplast, visoko nad planom pa je Kuverta.

Izkoristek repromateriala znaša 87% in je enak lanskoletnemu in tudi planskemu %.

Za poročano obdobje znaša produktivnost 23,37 kg/h in je samo za 1% višja od lanskoletne produk-

tivnosti v prvih petih mesecih, v primerjavi s planirano pa zaostajamo za 3%, to pa zato, ker je proizvodnja pod planom ob nezmanjšanih urah vložnega dela.

Ker so bili majski rezultati izvoza na klirinško področje zelo dobri, so tudi petmesečni rezultati boljši kot bi bili sicer.

Na konvertibilno področje smo v petih mesecih izvozili 1.217.744 USA dolarjev, to pa je le 7% manj od dinamičnega plana, obenem pa 24% več od izvoza v obdobju januar - maj 1984.

Bistveno manjši je klirinški izvoz, saj je manjši tako od lanskoletnega kot tudi od plana, zaostanek pa se vleče od prvih mesecev, ko ga je bilo zelo malo.

J. B.

Kaj menijo slovenski gospodarstveniki

o tržnem gospodarjenju

Konec maja sem se udeležil na Rogli prvega vseslovenskega posvetovanja o uveljavljanju tržnega gospodarjenja pri nas, ki nedvomno zasluži, da mu namenimo nekaj prostora v našem glasilu in s tem tudi pozornosti bralcev glasila.

Šrečanje je bilo namenjeno reševanju naslednjih problemov:

- kako opredeliti naše tržne usmeritve,
- kakšne so naše stvarne tržne možnosti,
- izkušnje in primeri tržnega nastopa.

Ob mikrofону se je zvrstila vrsta strokovnjakov in sicer iz ZIS do delovnih organizacij, iz teorije in iz prakse. V nadaljnjem želim povzeti nekaj misli s posvetovanja — kolikor okvir tega članka dopušča.

V okviru prvega vprašanja so referati ugotavljali, da tržna usmeritev v našem družbeno-ekonomskem sistemu ni sporna. Od zgodovinskega VII. kongresa ZKJ v letu 1961 dalje je tržni gospodarski sistem dolgotrajna ekonomska opredelitev naše družbe. V vseh temeljnih družbenih dokumentih od programa Zveze komunistov Jugoslavije naprej je to zapisano. Stabilizacijski program Kraigherjeve komisije, letne in srednjeročne resolucije o družbeno-ekonomskem razvoju in celo pisma o namenih vse to potrjujejo. Naj omenimo, da se je predsedniku Titu zdelo potrebno podpreti takšno družbeno usmeritev s tem, da je ne tako davno (1972) prevzel pokroviteljstvo kongresa jugoslovskega združenja za marketing (JUMA).

Pa vendar vedno znova in znova ugotavljamo, da se v praksi ne približujemo tako zastavljenim ciljem.

Zaostajanje tržnega gospodarstva doma izredno slabi našo izvozno usposobljenost. Številne organizacije se na tujem ne znajdejo, ker so jih razvadile domače navade o graditvi cen in podobne zaščite neučinkovite proizvodnje. Pojem "nov izdelek" je bil v praksi administrativnega odobranja cen tolikokrat napačno tolmačen in celo zlorabljen, da je potrebno ponovno vzpostaviti idejo novega izdelka, ker je odkrivanje novih izdelkov bistvena aktivnost tržne usmeritve.

Za mnoge organizacije je postala tržna usmeritev neke vrste sino-nim za dvig cen. Takšno gledanje je v temelju zmotno zaradi svoje sebičnosti in nima ničesar opraviti s tržnim pristopom. Slednji je istoveten z naporom za zmanjšanje proizvodnih stroškov, za zvečanje

produktivnosti, za uvajanje tehnoloških izboljšav, pocenitev razpečave in podobno, kar vse lahko prispeva k znižanju prodajnih cen. Pri tem svobodno oblikovanje cen vzpodbuja optimalno proizvodnjo, kar v končni posledici vpliva na umiritev cen. Ukrep zamrzovanja cen, ki je bil doslej glavno orodje ekonomske politike, je izrabljeno orodje, od katerega ni pričakovati nobenih zdravilnih učinkov več.

Na vprašanje o naših tržnih možnostih moramo reči, da so zelo neugodne in sicer ugotavljamo:

- domače povpraševanje že več let presega ponudbo, kar spodbuja nenehno rast cen,
- velike obveze za odplačevanje tujih kreditov skupaj s stroški refinanciranja, kar povzroča odliv narodnega dohodka v tujino,
- močno razširjena finančna nedisciplin pri udeležencih v blagovnem prometu ter ravnodušnost inštitucij, ki bi lahko vplivale na izboljšanje finančnega reda in discipline,
- obilje denarja, ki je v obtoku brez nadzora,
- nagnjenost k neracionalni skupni, splošni in osebni porabi, ki se ne ozira na blagovne in denarne bilance,
- nizka raven materialnih rezerv družbeno-političnih skupnosti, ki bi bile potrebne za eventuelne družbene posege,

- usmerjanje v izvoz blaga, ki ga na domačem trgu primanjkuje,
- jugoslovansko tržišče ni enotno in je razdeljeno na segmente, kjer igrajo pomembno vlogo neekonomski dejavniki,
- v gospodarstvu primanjkuje marketinško usposobljenih poslovodnih in strokovnih delavcev.

Ob naštetih okoliščinah je treba priznati, da je uveljavljanje tržnih zakonitosti težja in zahtevnejša pot, polna konfliktov in odgovornosti. Za tržne kriterije so zares zainteresirani samo dobri in prodorni gospodarji — katere pač drugačen sistem duši in omejuje. Ker prevladujoč del združenega dela ni usposobljen, tudi ni zainteresiran za odkrit tržni spopad. Takim bolj ustreza parcialno in nerazvito tržišče, kjer ni potrebna zdrava konkurenčna tekma, marveč se le pobira rezultate dela po "dogovorjenih" in ne tržno objektiviziranih merilih.

V osnovi tržnih mehanizmov in zakonitosti je v ospredju potrošnik, ki s svojim odločanjem med različnimi ponudbami izbere realno potrebne proizvode. Potrošnik, ki mu rečem tudi občan ali samoupravljalec, je zato neprimerno bolj zainteresiran za tržno gospodarstvo, kot za katero drugo. Ne nazadnje je geslo "vsakomur po njegovih potrebah" — ki je vsem znan politični cilj, h kateremu stremimo, hkrati tudi geslo in cilj tržniškega gospodarstva.

Velika utvara je misliti, da lahko sami določamo kriterije naše gospodarske uspešnosti. Desetine

milijard dolarjev debela vez nas povezuje s svetovno delitvijo dela in s kriteriji, ki jih določa svetovni ekonomski sistem, od katerega smo odvisni. Na našem planetu divja vojna brez smodnika in tankov, zato pa z močjo ekonomskih, tehnoloških, znanstvenih in monetarnih orožij. V tem spopadu največ šteje večšina sodobnega marketinga. Samo tisti, ki je svoje gospodarstvo zmožen tržniško usmeriti in v njem uveljaviti svetovne tržniške kriterije, samo tisti more na svetovnem trgu uspešno realizirati svoje delo. Vsi drugi se lahko v svetovno menjavo vključujejo le z razprodajo svoje gospodarske substance, ki jih ne more voditi drugam kot v absolutno siromaštvo.

Ne da bi na tem mestu navajal posamezne praktične primere in izkušnje tržnega nastopa — t. j. tematiko, za katero je posvetovanje našlo največ časa in pozornosti — naj se za konec omejim le na naslednjo misel tamkajšnjih izvajanj: tržna opredelitev ne pomeni, da se zavzemamo za tržni liberalizem brez družbenih usmeritev, korektur in razvojnih načrtov — torej za nekakšno nesocialno, nekontrolirano ali divje tržišče. Cilj tržnega sistema v naših pogojih je uveljaviti ekonomske zakonitosti na odprtem tržišču tako doma kakor v tujini, da omogočimo kvalitetnejše in boljše delo, spodbudimo iniciativno podjetij in posameznikov in s tem razvoj proizvodnih sil — pri čemer tržne zakonitosti plansko usmerjamo. Taka opredelitev je v direktnem nasprotju z ekonomsko politiko, ki je zanikala vlogo trga in je hotela z dogovarjanjem, sporazumevanjem in administriranjem nadomestiti ključne funkcije trga.

Mgr. Vladimir PEKLE

KTL na letošnjem velesejmu v Novem Sadu

Tržišče na jugu Jugoslavije bo za naše proizvode zanimivo samo v kvalitetni izdelavi

Tudi letos se je KTL udeležila mednarodnega sejma v Skopju. Na sejmu smo predstavili program navite in potiskane embalaže ter embalaže iz valovitega kartona.

Za našo delovno organizacijo je sejem pomemben predvsem zaradi vzdrževanja osebnih stikov s kupci na področju Makedonije.

Zaradi močne konkurence na področju proizvodnje embalaže je plasma naših izdelkov na makedonskem tržišču precej težko obdržati, kajti na prodajo negativno vplivajo stroški prevoza, ki so zaradi oddaljenosti tržišča od proizvodnje in voluminoznosti naših izdelkov izredno visoki. Le ti pa seveda

vplivajo na ceno posameznih izdelkov. Kupci se tako raje odločajo za proizvajalce, ki niso tako oddaljeni, čeprav nudijo slabšo kvaliteto embalaže. Razlika v ceni je tolikšna, da opravičuje tudi stroške, ki nastanejo zaradi te slabše kvalitete. Za našo kvalitetnejšo embalažo se kupci odločajo, če je le ta pogojena s predpisi. Tu gre predvsem za izvozne programe kjer je kvaliteta in izdelava zelo pomembna.

Program navite embalaže se uspešno vključuje na makedonsko tržišče predvsem z izdelki za tekstilno industrijo: s kartonskimi konusi za bombaž in volno, predilniškimi cevki, cevki za navijanje metr-

skega blaga in umetnega krzna ter kartonskimi cilindri v posebnih izvedbah za navijanje sintetičnih vlaken — poliamid, poliester. Poleg tega pa še v papirni industriji — jedra za samolepilne trakove, v živilski, kemični in farmacevtski industriji pa s kombi dozami.

Na področju proizvodnje plastike je konkurenca tako močna, da plasma ni mogoč, saj kupci krijejo svoje potrebe z izdelki številnih proizvajalcev v svoji bližini.

Podobno je tudi pri programu potiskane embalaže, kjer nismo konkurenčni zaradi višjih cen, uveljavljamo se pri kupcih, ki zahtevajo

strokovno grafično obdelavo in kakovostni tisk.

Program embalaže iz valovitega kartona je zanimiv predvsem za področje prehranske industrije, ki potrebuje kvalitetno embalažo zaradi zahtev tujega tržišča. V zadnjem času na tem tržišču uspešno plasiramo izsekano embalažo za enodnevnne piščance in amerikanke za embaliranje jajc. Poleg tega se kažejo potrebe po izsekani embalaži za meso in mesne izdelke ter vinarsko proizvodnjo. Največ potreb je po izsekani in impregnirani embalaži za sadje in zelenjavo, ki pa je še vedno nismo vključili v naš program.

Za zaključek naj povemo še to, da je bil naš razstavni prostor na skopskem sejmu dobro obiskan, to pa pomeni, da so naši proizvodni programi zanimivi za to tržišče, pod pogojem, da bomo še naprej ohranili tradicijo kakovostne in strokovne ponudbe ter s tem zagotovili izpolnitev želja, potreb in zaupanja poslovnih partnerjev.

Jana ZUPANC

PRISPEVEK S PODROČJA AOP

Interaktivna obdelava podatkov

Cilj vsake računalniške obdelave je oblikovanje informacij, ki so podlaga za odločanje, ukrepanje, usmerjanje oziroma krmiljenje sistemov. Sisteme za zajemanje podatkov za računalniško obdelavo razdelimo na:

1. klasični off line sistem za zajemanje podatkov
2. interaktivno zajemanje vhodnih podatkov.

Glavna razlika med klasičnimi in interaktivnim zajemom vhodnih podatkov je v tem, da interaktivni zajem omogoča takojšnjo in dokaj fleksibilno kontrolo vhodnih podatkov, medtem, ko je kontrola pri klasičnem načinu zamudna in vezana na obilico ročnega dela. Poglejmo si kratek opis obeh načinov zajema vhodnih podatkov:

1. Klasični off line sistem za zajem vhodnih podatkov (uporablja se tudi izraz batch obdelava)

Podatki za računalniško obdelavo se pripravljajo na posebnih napravah, ki omogočajo zapis podatka iz originalnega dokumenta na računalniški medij, ki je prilagojen za računalniško čitanje podatkov oziroma vhod v računalniški sistem. Pri tem načinu zajemanja

vhodnih podatkov ni možno kontrolirati v tem smislu, da se vnešeni podatki kontrolirajo glede na neke druge že vnešene ali formirane podatke. Večinoma tudi ni možna kontrola podatkov v programskem smislu, to je, da se kontrolira pravilnost podatkov glede na neke omejitve, ki bi jih lahko vnaprej definirali. Napake se ugotavljajo šele naknadno s posebno obdelavo na računalniškem sistemu in se registrirajo v obliki liste napak, ki jih nato pri iskanju primerjamo z originalnimi dokumenti. Ta proces je običajno potrebno večkrat ponoviti, da dobimo v končni fazi vse vhodne podatke pravilno vnešene. Takšen način kontrole vhodnih podatkov in odpravljanje napak je zelo zamuden in s tem se podaljšuje tudi računalniška obdelava. Posledica tega je stalna neažurnost rezultatov obdelave. Dejansko stanje in stanje podatkov na računalniku sta v časovnem zamiku. To pomeni, da pri odločanju uporabljamo zastarele podatke kar povečuje možnost napačnih odločitev in ukrepov.

2. Interaktivno zajemanje vhodnih podatkov (on-ilne sistem za zajem vhodnih podatkov)

Izredno velik skok v spremembi načina vhoda oziroma vnosa podatkov je prineslo obdobje "terminalizacije", ki bistveno menja način vhoda podatkov. Ta terminologija pa nudi tudi neprimerno večje možnosti glede dostopa do podatkov in informacij kot klasična računalniška tehnologija. Terminali so vezani neposredno na računalniški sistem in so razmeščeni pri uporabnikih — na izvozu podatkov ali pri koristniku informacij. Vsak koristnik (s pomočjo aplikativnega programa) uporablja del računalniških resursov, torej

lahko rečemo, da se je računalnik preselil neposredno na delovno mesto. Takšen računalnik s svojo strojno in programsko opremo omogoča delo različnim uporabnikom. Operacijski sistem računalnika mora spremljati in regulirati to je dodeljevati računalniške zmogljivosti različnim uporabnikom ter komunicirati s perifernimi enotami in oddaljenimi terminali. Način dela na takšnih sistemih je interaktiven, kar pomeni, da uporabniki na terminalih delajo v neposrednem dialogu z računalnikom. Podatki se vnašajo v računalnik preko tipkovnice terminala, na zaslonu pa je izrisana ekranska slika, ki vodi operaterja pri vnosu podatkov. Ob vnosu vsakega podatka se na zaslonu izpisujejo različna obvestila, ki uporabnika obveščajo ali opozarjajo na napako. Tehnika vnosa podatkov na interaktiven način omogoča zelo visok nivo vhodne kontrole, saj praktično izloča vse podatke, ki ne ustrezajo programskim parametrom in kontrolnim podatkom, ki so memorirani na zunanem spominu računalnika (običajno diskovnem). Razen dosledno izvedenih formalnih kontrol se vnos lahko kombinira s prikazom podatkov, ki uporabnika kljub formalno pravilnemu vnosu, tekstualno obveščajo o pomenu vnošenega podatka. S tem se poveča kvaliteta kontrole nad vhodnimi podatki tudi v vsebinskem smislu, saj uporabnik lahko prepreči vnos nesmiselnega podatka (kljub temu, da je podatek logično in formalno pravilen).

Pri nekaterih vrstah vnosa (npr. v knjigovodstvu, kjer ni potrebno takojšnje ažuriranje baze podatkov), naj bi bila dopuščena tudi možnost vnosa formalno napačnega podatka, s tem, da se vsaka napaka v sistemu registrira in se

popravi naknadno potem, ko se razčisti vsebina poslovnega dogodka. Vse nadaljne obdelave pa naj bi se izvajale, oziroma morajo biti blokirane, dokler napaka ni odpravljena. Pri drugih vrstah podatkov (npr. izdaja blaga ali prejem na skladišče) pa je režim vnosa strožji in tudi načeloma ne more biti dopuščena možnost vnosa formalno napačnega podatka, saj ima to takojšnje posledice pri prodaji blaga oziroma v proizvodnji. Kontrole, ki jih omogočajo terminalski interaktivni sistemi, so zelo izpopolnjene vendar zahtevajo zelo zanesljivo delovanje računalniške in programske opreme ter osebja, ki upravlja z računalnikom. Potrebna je ustrezna in kakovostna zaščita podatkov v smislu kopiranja podatkovnih datotek na rezervne medije (magnetni trakovi, diski), da ne pride do izgube podatkov.

ZAKLJUČEK: Na kratko smo podali nekaj razlik med klasičnim načinom zajemanja vhodnih podatkov (off-line) in interaktivnim načinom. Videli smo, da vseh kontrol računalnik ne more izvajati, lahko pa v veliki meri omogoča, da uporabnik odkrije napako. Kot smo že poudarili, je formiranje vhodnih podatkov in njihova kontrola ena najvažnejših faz obdelave in od nje zavisli pravilnost informacij za odločanje. Vendar pa je pri tem pomembno poudariti, da na vhodu registriramo lahko le tiste napake, ki jih je mogoče formalizirati. Odpravljanje skritih, to je vsebinskih napak, pa bo ostalo v pristojnosti človeka uporabnika. Interaktivni način dela je lahko samo učinkovitejše sredstvo za doseganje večje kakovosti in ažurnosti dela, ne more pa zamenjati kontrole človeka nad kakovostjo podatkov.

Janez ZAKOTNIK

Po mnenju sekretariata za informacije v izvršnem svetu skupščine SR Slovenije, z dne 6.6.1979, je Glasilo Kartonažne tovarne Ljubljana, na podlagi 7. točke prvega odstavka 36. člena zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33-316/72) oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov.

OB IMENOVANJU DIREKTORJEV TEMELJNIH ORGANIZACIJ JELPLAST IN LEPENKA ZA NASLEDNJE ŠTIRILETNO MANDATNO OBDOBJE

V nas je premajhna zavest, da vsi tozdi predstavljamo DO KTL

V mesecu marcu je delavski svet temeljne organizacije Jelplast iz Kamne gorice po preteku mandata ponovno imenoval za 4 leta Janeza Vogelnika kot individualnega poslovnega organa — direktorja te temeljne organizacije. V mesecu juniju pa je delavski svet tozda Lepenka iz Tržiča prav tako potrdil nov 4-letni mandat za Jožeta Štucina.

Glede na našo objavo razgovora s tovarišem Janezom Vogelnikom že v letošnji januarski številki Gla-

sila KTL sem se zato odločil da postavim nekaj vprašanj Jožetu ŠTUCINU:

Ob imenovanju individualnih poslovnih organov ali drugih delavcev želim, da bralcem v kratkem prikažem nekaj misli teh delavcev. Zato vas vprašam, tovariš direktor, kakšne vtise imate sedaj, ko je to mandatno obdobje poteklo, predvsem zaradi tega, ker vemo, da je bilo za vas izredno težko, glede na veliko investicijo, ki je bila uspešno izpeljana?

Jože Štucin

DELO DIREKTORJEV S STRANI DRUŽBE NIMA PRAVE VELJAVE

Jože ŠTUCIN: Preteklo obdobje je bilo prav gotovo eno najtežjih v zgodovini naše temeljne organizacije. Prvič zato, ker je bilo potrebno premagati njeno zaostalost in drugič, ker je bilo potrebno vložiti ogromno naporov, da smo dosegli to kar smo. Proizvodnja tudi po končani investiciji teče tako, kakor verjetno niti največji optimisti niso pričakovali.

Kmalu se mi bo pričel tretji mandat individualnega poslovnega organa tozda Lepenka in moram reči, da predno sem se javil na razpis sem močno premišljeval, da tega dela ne bi več nadaljeval. Sami veste kakšne probleme smo reševali v preteklosti in prav gotovo

je, da se človek v takih situacijah utruji. Ne nazadnje pa tudi vedno razmišljaš o tem, kakšno je gledanje same družbe na naš direktorski posel. Mislim, da smo tu precej v zaostanku za tistim, kakor bi moralo biti! Vsak smatra, da je direktor nekdo, ki ima vsa pooblastila, vse možnosti in vse kar si kdo kaj zmisli! V resnici pa je prav drugače — najbolj nevhvaležnih posel, ki pa zahteva celega človeka, da dela cel dan v tovarni in ne samo običajnih osem ur. Družba pa nas tretira zelo drugače, predvsem če primerjam pravice delavcev in naše. Zato mislim, da je še daleč do tega, da bi bilo to pravilno usklajeno.

V ZAKONU O ZDRUŽENEM DELU KONKRETNEJE OPREDeliti PRAVICE "UPRAVLJANJA IN SAMOUPRAVLJANJA"

Milan SEME: Ali ste torej tudi vi mnenja, glede na pravkar izjavljeno obravnavo v naših sredstvih infor-

miranja in drugje, da bi morda le bilo potrebno, pri morebitnih spremembah zakona o združenem

delu, konkretnije v njem opredeliti določila o pravicah glede "upravljanja" in "samoupravljanja". Tako naj bi bilo vodenje lažje, seveda ob upoštevanju dejanskega sprejema vseh odgovornosti za sprejete odločitve?

Jože ŠTUCIN: Prav gotovo je to nujno potrebno, sicer se na ta mesta ne bo nihče več javil, ker pravzaprav nimaš nobenih kompetenc. Čez upravljanje bo prav gotovo moral imeti glavno besedo direktor, seveda pa nato tudi nositi polno odgovornost. Izredno me večkrat moti, ker v časopisih in drugih sredstvih javnega obveščanja leti toliko kritik na direktorje. Nikakor ne bi smeli vse obravnavati po enem kalupu! Sigurno so se dogajale določene nepravilnosti

STALNO SE MORA V TOZDU NEKAJ DOGAJATI — LE TO POMENI NAPREDEK

Milan SEME: Na kaj boste v tem prihodnjem štiriletnem mandatnem obdobju usmerili največ svojih sil in prizadevanj?

Jože ŠTUCIN: Osnovna smer prizadevanj mene samega in neposredno tudi samega tozda, mora biti težnja za nadaljnim razvojem te tovarne. Če bi na to sedaj prenehali misliti sem prepričan, da bi čez nekaj let ponovno padli v tisto zaostalost iz katere smo komaj prišli. Seveda pa se pri tem zavedamo, da ne s tako velikimi koraki, kot so bili storjeni sedaj v zadnjih letih. Obremenitve iz izvedene investicije so le prevelike, še za nek nadaljnji razvoj, toda nasprotno — ne smemo namreč zaostajati in zato se mora stalno nekaj dogajati, kar pomeni napredek. Le-to je rešitev za našo temeljno organizacijo. Že uvodoma sem omenil, da je za nas velikega pomena to, da nam je kljub določenim težavam, s katerimi smo se in se še ubadamo, nova tehnologija kar hitro stekla in to v glavnem z nepretrgano proizvodnjo. Tako izpolnjujemo v celoti vse planske obveznosti od plana proizvodnje do plana dohodka. Seveda pa je rezultat pri zadnjem slabši, ker smo investicijsko obremenjeni, zaradi česar bo reševanje te problematike v prihodnjih letih naša glavna skrb. Od navedenih obremenitev so za nas najbolj občutne predvsem devizne anuitete, ki jih poravnavamo s pomočjo vseh ostalih tozdov v delovni organizaciji KTL. Tako zaenkrat uspešno poravnavamo obveznosti do tuji-

PRIDOBITI SI MORAMO VEČ INOZEMSKIH KUPCEV ZA PROIZVODE IZ LEPENKE

Milan SEME: Na zadnji okrogli mizi je bilo s strani poslovnega odbora na vprašanje predstavnika Tike odgovorjeno, da je dejansko že vsa proizvodnja lepenke iz Tržiča zasedena za PAKO in BLENK-a, pa čeprav so želje zadnjega še večje tako, da bi vse njegove potrebe lahko zadostili le še z lepenko drugih proizvajalcev, ki

pri opravljanju dela določenih individualnih poslovnih organov — in to ni prav! Toda, da pa bi po napakah posameznikov ocenjevali ves kompleks direktorske službe, pa tudi ne gre! Mislim, da sem pri svojem delu vedno težil predvsem za "poštenim delom", za sodelovanjem in razumevanjem. Pri vsem tem pa sem imel in to sem tudi prepričan, še en sam cilj — napredek naše temeljne organizacije ter s tem v zvezi neposredno tudi prosperiteto delovne organizacije KTL in do katere čutim tudi osebno veliko navezanost. Mnenja sem, da bi tako povezanost na naš delovni kolektiv morale izkazovati tudi druge strukture in prepričan sem, da bi bili lahko rezultati v poslovanju še mnogo boljši.

ne, kakor tudi do domačih, ki so nam omogočili, da smo se razvili v to sodobno tovarno papirja in lepenke. Da pa bomo lahko izpolnjevali vse te obveznosti, je eden od osnovnih predpogojev ta, da se v čimvečji meri usmerjamo v proizvodnjo za izvoz. Prepričan sem, da to sedaj že delamo, kljub velikim težavam, ki jih imamo predvsem znotraj delovne organizacije. V zadnjem obdobju tozdi izpolnjuje vse svoje izvozne obveznosti, ki se nam množijo, drugače pa je bilo v začetku, ko veliko izvoznih poslov nismo realizirali zaradi naše začetne notranje neorganiziranosti, ki pa se sedaj iz meseca v mesec popravlja. Zavedamo se namreč, da bomo z lastno ustvarjenimi devizami lažje poravnali dolgove, zato temu tudi prilagajamo vso našo proizvodnjo. Tako zadnja dva meseca dejansko predvsem pri lepenki nimamo več proizvodnje za prodajo izven delovne organizacije. Sto procentno namreč pokrivamo potrebe tozda Papirne konfekcije, ostalo pa izvozimo v sodelovanju s tozdi Kartonažna Ljubljana, Kartonaža Rakek in Tiko Trbovlje. Mislim, da moramo tako in še bolj smelo ter v večjem obsegu nadaljevati, čeprav nas pa pri tem skrbi kaj bo, če se izvoz ustavi, ker se naši dosedanji domači kupci usmerjajo k drugim dobaviteljem, takrat pa mislim, da lahko nastanejo težave, zaradi česar skušamo tudi sedaj v okviru teh poslov, jim vsaj delno ustreči, v prepričanju, da se nas bodo spomnili tudi tedaj če ne bo takega našega izvoza.

pa je slabše kvalitete. Glede na vašo navedbo o bojazni prekinitve tega izvoznega posla pa bi se sigurno morali orientirati na več inozemskih kupcev.

Jože ŠTUCIN: Vprašanje je sicer točno postavljeno, toda situacija pa ravno ni popolnoma taka, kot je bila tam prikazana. Sigurno

imamo premalo kapacitet, toda ne pri proizvodnji lepenke za BLENK-a. Večji problem namreč nastaja pri nadaljnji predelavi naše lepenke. Tako sicer v nadaljnjem tehnološkem postopku pri tem poslu ni problema na izsekovanju v tozdu Kartonažna, toda nastaja največje ozko grlo pri lepljenju kjer teh kapacitet nimamo. Zaradi tega lahko nekako izpolnimo lecca 50% tistega kar bi lahko izdelali za BLENK-a.

Popolnoma umestna pa je pripomba, da se ne bi smeli orientirati izključno samo na en artikel v izvozu. Temu bi morala izvozna služba posvetiti več pozornosti, kajti le tako bomo v določenih situacijah lažje izhajali. Moram pa reči, da je BLENK-ov posel tak, da pri njem verjetno dosegamo za končni izdelek zelo dobro ceno, toda da znotraj KTL ta medsebojna dohodkovna delitev ni ravno najboljša. Prav

sigurno je pri tem poslu najbolj udarjena ravno naša temeljna organizacija kot začetnik kooperacijske verige. Dejstvo je namreč, da moramo na stroju, ki ima točno določene dimenzije in na katerem se izdelujejo točno določeni formati izdelovati nekaj, kar izstopa iz teh standardnih okvirov. Zaradi tega prihaja prvič do slabih izkoristkov materiala, drugič do zaposlitve dodatne delovne sile, kar pa vse edino bremeni našo temeljno organizacijo. Delno bomo to skušali rešiti tako, da se pripravljamo na določeno predelavo, ki jo bomo izvedli s sodelavci in s katero bi na avtomatu dosegli večjo izkoriščenost proizvoda — plošče, kljub temu, da že sedaj iz avtomata izvlečemo maksimalni možni izkoristek. Ne poznam nobenega proizvajalca lepenke, ki bi iz enega avtomata lahko izdelal toliko različnih formatov plošč.

V LEPENKI NI PROIZVODNIH MOTENJ, TODA JO IZREDNO BREMENIJO FINANČNE OBVEZNOSTI

Milan SEME: Ali imate v vašem tekočem gospodarjenju kakšne probleme?

Jože ŠTUCIN: Kakih večjih problemov s samo proizvodnjo nimamo, vendar pa smatram, da se naši slabše dosegani poslovni rezultati napačno prikazujejo. Tako je bilo v zadnjih letih navedeno, da imamo večje motnje itn. Teh pa dejansko nimamo, ker naše planske obveznosti celo presegamo in smo s tem zadovoljni. Skušamo ustreči vsem. Toda dejstvo je in to

predvsem povdarjam, da nas zelo bremenijo tečajne razlike, visoke obresti in pa odplačevanje anuitet za glavnice, kar vse se izredno pozna v finančnem poslovanju. To pa niso proizvodne motnje in zato je potrebno te težave delavcem realno prikazati, da na naše slabše finančne rezultate predvsem ti zunanji faktorji, ki sem jih povedal. Zadevo moramo prikazati v pravi obliki, kajti če tega ne bi bilo lahko trdim, da bi Lepenka bila ena najbolje stoječih temeljnih organizacij KTL.

VSI DELAVCI MORAJO ČUTITI ENAKO NAVEZANOST NA SVOJ TOZD IN NA DO KTL

Milan SEME: Že več let vaša temeljna organizacija v proizvodnji tesno sodeluje s tozdom PAKO, sedaj pa se to sodelovanje v nekem smislu širi tudi na druge tozde. Kaj nam lahko rečete o teh sodelovanjih in na splošno kakšne je naše medsebojno sodelovanje ter kako se to čuti?

Jože ŠTUCIN: Kar se naše temeljne organizacije tiče lahko rečem, da imamo z vsemi drugimi izredno dobro sodelovanje, ter da je tudi ostala povezava med tozdi kar na višini. Verjetno pa, obstoja pri vsem tem predvsem premajhna zavest, "da vsi tozdi predstavljamo delovno organizacijo KTL" ter da moramo ravno tej uspešnosti delovne organizacije posvetiti s proizvodnjo temeljnih organizacij vso pozornost. To je seveda izredno težko, toda naša naloga je narediti čim več na tem, da bodo vsi delavci zaposleni v delovni organizaciji KTL, čutili prvič navezanost tudi na delovno organizacijo.

Sam sem v Lepenki zaposlen od leta 1957 to je 28 let. V tem času svojega dela sem moral preiti skozi različna obdobja, tako še od časa, ko kot mlad fant še nisem dojel vsega tistega, kar sem kasne-

je leto za letom dojemal, toda moram reči, da je moja navezanost na firmo bila tudi tedaj mnogo večja kot je pri nekaterih danes. Danes se vse bolj dela v glavnem le za denar, kar je sicer nekako logično, vsaj vsi delamo za denar — samo če ti nekaj delaš z veseljem in prepričanem, mislim da bi bilo tudi denarja več. Zato smatram, da bi se morali potruditi, da na tem področju storimo mnogo več, kot pa je to enkrat na leto ob dnevu KTL. Vse te želje je potrebno namreč skozi vse leto dokazovati, da smo združeni v tem kolektivu in da si ponosen, da si član delovne organizacije KTL in tozda v katerem delaš. Skratka prikazati je potrebno polno pripadnost h kolektivu, saj ta lahko prinaša velike pozitivne rezultate na proizvodnem in na vseh drugih področjih.

Milan SEME: Vaše besede tovariš direktor, so me izredno podprle v prepričanju, da ne sme biti med nami delavca, ki mu to naše medsebojno sodelovanje in pripadnost tako tozdu kot KTL-u ne bi bil glavni in edini smoter s ciljem našega čimbolj uspešnega skupnega poslovanja in medsebojnega pomaganja.

Darko Dobrin pri popravilu krožne žage v tozdu Lepenka

PO SVOJIH MOČEH MORAJO VSI POMAGATI, DA BOMO V LJUBLJANI SKUPNO ZGRADILI NOVO TOVARNO

Jože ŠTUCIN: Vsi v delovni organizaciji se pripravljamo verjetno na največjo investicijo izgradnje nove tovarne v Ljubljani in tej investiciji bo potrebno posvetiti vse sile. Tako kot so sodelovale skoraj vse temeljne organizacije, da smo izgradili to lepo tovarno v Tržiču, tako moramo sedaj, kolikor pač kdo zmore in to zavestno, da zgradimo skupno to tovarno. Imam občutek da večkrat na različnih nivojih pozabljamo, da smo od tega matičnega kolektiva, tisti, ki smo se kasneje vključevali v DO, dobivali velikokrat vsestransko pomoč.

Zato tudi ne morem mimo dejstva, da je ta kolektiv mogoče že kako leto prepozno, dejansko na vrsti, da svojo proizvodnjo modernizira in uredi. S tem seveda pa bodo nastale težave, morda prav take kot jih imamo sedaj mi, ko s težavo sproti odplačujemo anuite-

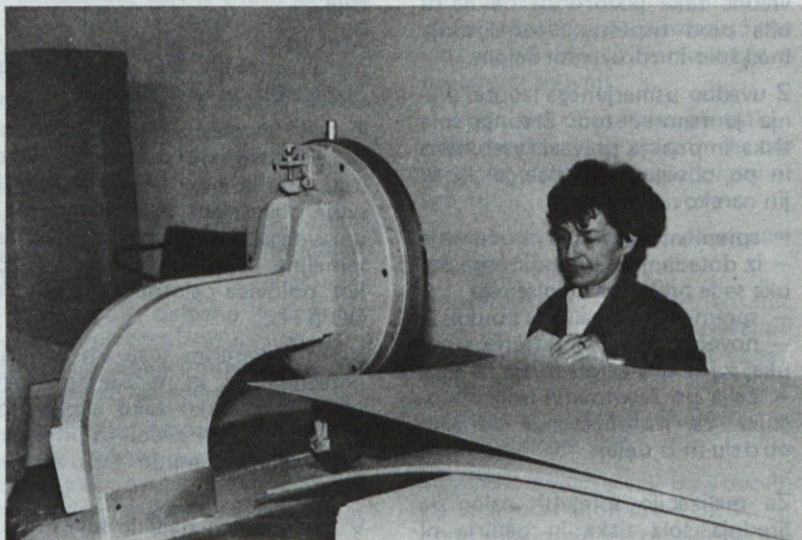
te. In tedaj, ko bo v takih težavah tudi ta tozdi, bo naša solidarnostna obveznost mu pomagati, tako kot smo to delali tudi v prejšnjih letih, saj nikdar nismo naleteli glede te-

ga pri komu na nerazumevanje. Če se bomo združili in če je sodelovanje na višini, potem mislim, da ne more biti ovire za nadaljnjo še bolj uspešno delo in poslovanje naše delovne organizacije.

Milan SEME: V svojem osebnem imenu in v imenu vseh naših bralcev, se vam tovariš direktor Štucin zahvaljujem za vse podane odgovore, predvsem pa za izrečne napotke, kako moramo delati. Izrekamo vam priznanje, da ste vašo temeljno organizacijo uspešno vodili že drugo mandatno obdobje in predvsem to zadnje najtežje, zaradi česar smo prepričani, da bo to tako tudi v prihodnje. Vsekakor pa bi si vsi predvsem želeli, da bi se te vaše besede o sodelovanju utrle v zavest vsakega našega delavca, kar bi imelo odziv tudi v našem čimbolj uspešnem delu.

Jože ŠTUCIN: Hvala.

Razgovor vodil in za objavo v Glasilu pripravil:
Milan SEME

Marija Štucin pri kontroli pravilne debeline lepenke

Nekaj kratkih misli iz seminarja LAKOS-a v Postojni Zakaj in do kdaj tako . . . ?

Na nedavnem 12. seminarju v Postojni, ki ga je pripravil LAKOS (laboratorij za tehnično kibernetiko, obdelovalne sisteme in računalniško tehnologijo) v sodelovanju z DO LIV – Postojna in Raziskovalno enoto ROBOTIZACIJA se nas je zbralo 300 udeležencev, od tega tudi trije iz DO KTL.

Tematika seminarja je zajemala:

- fleksibilne strežne naprave pri robotizaciji proizvodnje
- avtomatizacija strege v kovinski industriji
- avtomatizacija montaže
- elementi za avtomatizacijo strege
- okrogla miza o problematiki strege in montaže.

Na seminarju se je izmenjalo dvajset predavateljev iz različnih krajev Slovenije in različnih vej industrije. Podrobno so prikazali probleme s katerimi so se srečevali pri svojih nalogah. Zelo zanimivo je bilo videti filme nekaterih izvajalcev, kateri so prikazali zgodovinski razvoj nekaterih njihovih izdel-

kov od pretežno ročnega dela pa do fleksibilne modularne strežne naprave. Te naprave nudijo možnost razmeroma cenene avtomatizacije strege predvsem tam, kjer dolgoročno ni predvidena uvedba računalniško krmiljenih obdelovalnih ali drugih delovnih postopkov.

Vsi referati so prikazovali razvojne tendence v smeri uvajanja fleksibilnih proizvodnih sistemov, ki nimajo samo namen povečave proizvodnje ampak namen humanizacije dela. Tretja industrijska revolucija, ki jo predvsem pogojujejo roboti in fleksibilne strežne naprave naj bo vsaj bolj humana kot je bila druga, če že ni bolj ekonomična in produktivna. Tako je bilo čuti, da so v večini primerov predavatelji stremeli za tem, da so bodoči avtomatizaciji in robotizaciji dodali še faktor humanosti. Tako je npr. ing. dr. Pratnekar iz Železarne Ravne, ki je eden največjih industrijskih centrov v Koroški krajini, prikazal primer, kjer želijo z organizacijo dislociranih proiz-

vodnih celic povezati v enovito celoto čas dela, čas počitka in čas razvedrila. Ena od teh možnosti je vsekakor delo na domu ali v neposredni bližini, če je ustrezno avtomatizirano in krmiljeno.

Kako pa pri nas v KTL? Koliko časa bomo delali še na star obrtniški sistem? (izjeme so redke) Koliko delavcev bo še moralo iz zdravstvenih razlogov zaradi poklicnih bolezni zamenjati delovna mesta? (te podatke verjetno hrani zdravstvena služba in VPD v KTL) Takih in podobnih vprašanj je v naši DO na stotine. Skrajni čas bi že bil, da naši odgovorni (strokovni?) delavci začnejo razmišljati bolj strokovno in da v svojo bližino spustijo mlajše ambicioznejše inženirje, ki bi jih bilo seveda potrebno tudi primerno nagraditi. Prepričan sem, da bi se z minimalnimi finančnimi sredstvi ter s kančkom dobre volje in posluha v DO KTL, dal rešiti tudi problem avtomatizacije in robotizacije. To dokazujejo tudi rezultati nekaterih prizadevnih delavcev iz razvojno-prototipnega oddelka v tozdu Kartonažna Ljubljana. Elektronsko vodena žaga, katera je bila izdelana na obrtniški način in pretežno v delavnici (če jo lahko tako imenujem) brez oken in svežega zraka, je že eden teh rezultatov. Naprava se lahko

enakovredno kosa z najmodernejšimi svetovnimi dosežki na tem področju in bi jo kot zanimivost lahko prikazali na naslednjem 13. seminarju. Čas v katerem živimo ni najbolj rožnat in tudi uvoz drage tehnologije in strojev ni najbolj zaželen. Zato mislim, da bi morali na obstoječa osnovna sredstva bolj paziti ter jim posvetiti več nege in vzdrževanja, kajti niti novi stroji ne pomagajo če odpove vzdrževalna služba. Pomena vzdrževalne službe in konstrukcijskega oddelka bi se moralo vodstvo KTL zavedati in jima pripisati pomembnejšo vlogo, kot jo imata danes. Vsak stoj, ki je star 20 let ali več se da modernizirati in opremiti z najmodernejšo mikroprocesorsko tehnologijo.

Dostikrat je proklamirana nevarnost nezaposlenosti ob uvajanju avtomatizacije in robotizacije v proizvodnjo. Resnica je ravno obratna. Tista industrija in dežele, ki ne bodo uvajale nove tehnologije, konkurenčno ne bodo več uspešne in zapadle bodo v stagnacijo, kar ima lahko za ljudi katastrofalne posledice.

Upam, da med temi ne bo DO KTL, kajti pred leti je bila med pionirji v uvedbi pneumatsko-krmiljenih sistemov.

Andrej ZAJC

Srednja šola tiska in papirja je dobila nove prostore

USPEŠNO SODELOVANJE ŠOLE IN ZDRUŽENEGA DELA

24.5.1985 so na Srednji šoli tiska in papirja v Ljubljani svečano izročili namenu nove šolske prostore, kar pomeni nov korak k izboljšanju pogojev za delo na tej šoli, ki edina v Sloveniji usposablja kadre za potrebe papirno-predelovalne industrije, torej korak k izboljšanju pouka in boljši usposobljenosti kadrov, ki prihajajo iz te šole.

Sama pridobitev niti ne bi bila vredna take pozornosti če ne bi bila plod uspešnega sodelovanja med šolo in združenim delom.

Z uvedbo usmerjenega izobraževanja je namreč tudi Srednja šola tiska in papirja prevzela vsebinsko in po obsegu nove naloge, ki so jih narekemale zlasti:

- spremenjena oblika poučevanja
- iz dotedanjega periodičnega pouka se je prešlo na celoletnega,
- spremenjena kvaliteta pouka;
- povečan obseg praktičnega pouka, saj se ta v celoti izvaja na šoli;
- želja po zagotovitvi boljših pogojev za izobraževanje odraslih ob delu in iz dela.

Za realizacijo sprejetih nalog pa Srednja šola tiska in papirja ni imela ustreznih prostorskih možnosti, zato se je že leta 1982 porodila zamisel o sodelovanju šole

in združenega dela pri pridobivanju novih, prepotrebnihih prostorov, ki pa je zaradi omejevalnih predpisov na področju investiranja v negospodarstvu ostala le zamisel.

Ko so se predpisi spremenili, je ideja ponovno oživela in tako je v začetku leta 1984 stekla akcija za pristop k samoupravnemu sporazumu o združevanju sredstev za pridobitev SŠTP.

K samoupravnemu sporazumu je pristopila večina organizacij združenega dela s področja papirno-predelovalne in grafične industrije.

Tem so se pridružile tudi temeljne organizacije DO KTL, ki so članice PIS tiska in papirja.

Zaradi "investicijske nesposobnosti" v preteklem letu vse temeljne organizacije niso mogle izpolniti svoje obveznosti iz naslova samoupravnega sporazuma. Žal na te temeljne organizacije odpade več kot polovica celotnega zneska za DO KTL.

Kljub nekaterim težavam in nesporazumom, ki v začetni fazi spremljajo vsako tako akcijo, so na SŠTP začeli z deli in jih z nekajmesečno zamudo tudi zaključili.

V nadzidanem delu je šola pridobila štiri splošne učilnice, učilnico za strokovne predmete za VIP papirniški tehnolog, učilnico za

OTP ter grafično oblikovanje ter večnamensko dvorano.

V prizidanem delu pa bo pridobila učilnico za praktični pouk knjigovezov in kartonažerjev.

Tako je s skupnim prizadevanjem šole in združenega dela šola dobila nove sodobne prostore za svoje delo.

Združeno delo pa je ponovno izkazalo svoj interes za izobraževanje in usposabljanje kvalitetnih kadrov in s tem svoj interes za nadaljnji razvoj in napredek.

Drugi o nas

Iz razgovora novinarja Andreja Agniča z direktorjem Sladkogorske Maksom Kocbekom letošnjim Kraigherjevim nagradencem objavljenim v Delavski enotnosti z dne 6. junija 1985 objavljam tisti del, ki govori tudi o naši zgodovini.

Z izdelovanjem higienskih papirjev so v Sladkogorski začeli leta 1963 bolj po naključju. Kot je pripovedoval Maks Kocbek, je leta 1961 v trgovini kupil tudi toaletni papir. Zdel se mu je precej drag. Sladkogorska je namreč dobavljala Kartonažni tovarni papir za bris-

Srednja šola tiska in papirja je ob svečani otvoritvi novih prostorov, ki so se je udeležili številni predstavniki OZD, DPO in DPS, vsem tistim, ki so podprli njena prizadevanja za izboljšanje delovnih pogojev, podelila lično oblikovane plakete in priznanja.

Prejele so jih tudi naše temeljne organizacije:

- Valkarton Logatec,
- Kartonažna Rakek,
- Embalažni servis Koper,
- Kuverta Ljubljana in
- Tika Trbovlje.

S. PRAŠTALO

tol. Prinesel je zavitek v tovarno in dal izračunati, koliko stane surovina za tak zavitek. Ugotovili so, da iz zavitka dobijo dva dinarja, Kartonažna šest dinarjev in trgovina deset dinarjev. Ekonomska računica in njihova prihodnost je bila jasna. Še posebej, ko so dobili podatke, da v Jugoslaviji porabijo na leto 0,1 kilograma toaletnega papirja na prebivalca, v Avstriji pa 3 kilograme. Da bi tudi pri nas postali bolj občutljivi oziroma zahtevni, je bila vsekakor pravilna odločitev.

M. S.

Ekipa civilne zaščite – prve pomoči KTL – DSSS na tekmovanju v občini Ljubljana-Center dosegla četrto mesto

Kot vsako leto doslej, smo se tudi letos članice Civilne zaščite – enota Prve pomoči iz KTL TOZD PAKO, TOZD Kartonažna in DSSS udeležile prvenstva Civilne zaščite občine Ljubljana – Center.

V prostorih Kartonažne tovarne je bilo organizirano predavanje oziroma utrjevanje znanja tako teoretičnega kot praktičnega dela nudenja prve pomoči ponesrečenecem. Predavanje je vodila tovarišica Lečičeva, ki nam je na najbolj preprost način in v kratkem času prikazala nudenje pomoči ter nekatere novosti v nujenju le-te.

Končno je prišel dan tekmovanja. Kar 31 ekip se je udeležilo tekmovanja v Križankah, kar je največ dosedaj. Po zboru in pozdravnem govoru tovariša Vengusta se je začelo tekmovanje v triaži. Vse nestrpne in živčne smo vodje trojk čakale na vrstni red, saj smo bile po žrebu na vrsti šele na koncu. Triažo smo vodje trojk več ali manj dobro opravile nakar se je šele pričelo čakanje na praktični del tekmovanja. Po dolgem času sta le bili na vrsti ekipi KTL – DSSS in KTL TOZD PAKO, ki sta se po premagani začetni tremi le uspele osredotočiti na izbrane poškodbe ter pričele z nudenjem prve pomoči poškodovancem.

Za izvedenim praktičnim prikazom nudenja prve pomoči smo z zanimanjem pričakovali razglasitev zmagovalcev. Z ozirom da sta imeli ekipi Maksimarketa in NA – ME isto število točk, sta morali v ponovnem praktičnem prikazu znanja pred številčnejšo komisijo in s časovnim merjenjem pokazati katera je boljša.

Ob zaključku tekmovanja je postrojenim ekipam izrekel pozdravne besede predsednik Rdečega križa, nakar so objavili vrstni red prvih šest ekip. Tretje mesto je zasedla ekipa PTT, drugo mesto ekipa NA – ME in prvo mesto ekipa Maksimarketa. Kar verjeti pa nismo mogle, da je ekipa KTL – DSSS dosegla četrto mesto, saj kaj takega, kljub znanju, ki smo ga pokazale in predvidevanjih, nismo pričakovale, ker smo se prejšnja leta skoraj vedno uvrščale le med zlato sredino.

Upam, da smo z doseženim rezultatom pokazale pravo pripravljenost nudenja prve pomoči in sicer tako v primeru vojne, kot tudi pri elementarnih nesrečah ali kakšnih drugih nezgodah.

In za zaključek misel, da je že tudi čas, ko se naj v enoto prve pomo-

či vključi tudi naš podmladek, saj smo v tej enoti samo članice, ki smo obiskovale zadnji seminar leta 1978 ali še prej.

A. PRODAN

In tako pred
10 leti!

Obe fotografiji in besedilo iz prve številke glasila KTL 1975

Rdeči križ občine Ljubljana-Center je 19. aprila 1975 organiziral tekmovanje enot prve pomoči. Našo 6-člansko ekipo je na tekmovanju vodila tov. Žilavec Marija. Več o tekmovanju poroča tov. Pesek. Naslednja naloga sanitetne enote je bilo sodelovanje na skupni vaji vseh enot civilne zaščite v Krajevni skupnosti – Tabor.

Skupna vaja KS je bila planirana za 26. aprila ob 6.00 uri zjutraj. Za omenjeno vajo je bilo treba ravno tako pripraviti močno ekipo s tem, da predhodno opravi dopolnilni pouk. Za skupno vajo je bilo odrejenih 12 tovarišic – obveznic CZ iz sanitetne enote. Dopolnilni pouk je bil planiran v KS za 25. 4. ob 15.00 uri, žal pa se je pouka udeležilo samo 8 tovarišic, 26. 4. ob 6.00 uri pa se je vaje udeležilo vsega skupaj 7 čl. ekipe sanitetne enote, 5 pa jih je neopravičeno izostalo.

Ekipo, ki je sodelovala na skupni vaji KS je uspešno vodila tov. Salihovič Jožica in njena je zasluga, da je ekipa uspešno opravila delo.

NADALJEVANJE Z 12. str.

AKTIVNO DELOVANJE ENOT CIVILNE ZAŠČITE IN TE V DELOVNI ORGANIZACIJI KARTONAŽNA TOVARNA LJUBLJANA

Vse enote CZ in TE našega kolektiva so se aktivno vključile v delo splošnega ljudskega odpora, z nalogo, da čim bolj uspešno proslavijo 30-letnico osvoboditve mesta Ljubljane in našega naroda.

Najbolj aktivno je začela sanitetna enota, katero vodi tov. Usenik Irena. Po planu dela je že 25. marca obiskalo dopolnilni strokovni tečaj za sanitetno enoto (6) šest-članska ekipa. Dopolnilni pouk je bil namenjen kot priprava za tekmovanje enot »Rdečega križa«.

ZASTOPNICE KTL

■ ■ CZ ■ ■ ■ ■ TE ■ ■ ■ ■ PP ■ ■

„Zaščita — 85“
„NNP — 85“

V mesecu oktobru 1985 bo v občini Ljubljana – Center organizirana in izvedena praktična vaja s področja zaščite in reševanja v primeru požarov in ogroženosti okolja pred nevarnimi snovmi.

Namen vaje je preveriti realnost načrtovanih rešitev za zaščito in reševanje, lastno organiziranost, usposobljenost in opremljenost za izvajanje ukrepov za zaščito in reševanje, učinkovitost vodenja ter sposobnost vključevanja vseh subjektov varstva in zaščite, preprečevanja in odpravljanja posledic v primeru požarov in razlitja oziroma razsula nevarnih snovi.

Vaja bo pripravljena in izpeljana po predpostavki izbruha požara in ogroženosti okolja pred nevarnimi snovmi.

Temeljni cilj vaje je preverjanje in izpopolnjevanje organiziranosti in pripravljenosti OZD, samoupravnih organizacij in skupnosti, CZ in drugih oblik organiziranja, delovnih ljudi in občanov v primeru požarov in razlitja oziroma razsutja nevarnih snovi v občini.

V pripravah in pri izvajanju vaje je potrebno uresničiti zlasti naslednje smotre vaje:

– usposobiti delovne ljudi in občane za osebno in vzajemno zaščito in reševanje v primeru požara in ogroženosti od nevarnih snovi,

– izboljšati usposobljenost OZD za preprečevanje nastajanja in gašenja požarov ter ukrepov za zaščito pred izlivami in razsutjem nevarnih snovi,

– izboljšati mobilizacijsko pripravljenost in sposobnost štabov in

enot CZ in drugih nosilcev nalog CZ za izvajanje zaščitnih in reševalnih ukrepov,

– preveriti in izboljšati protipožarno ravnanje delovnih ljudi in občanov ter izboljšati samozaščitne ukrepe pri uporabi in ravnanju z nevarnimi snovmi,

– dopolniti oceno ogroženosti in načrt za delovanje ob primeru požara in zaščite pred nevarnimi snovmi,

– preveriti realnost in usklajenost načrtov CZ,

– preveriti učinkovitost sistema vodenja zaščitnih in reševalnih akcij in delovanja zvez ter obveščanja,

– preveriti organiziranost in usposobljenost NZ.

Občinsko vodstvo vaje bo s posebno odredbo določilo OZD, ki bodo sodelovale v izvajanju zaključne vaje na ravni občine.

Janez KOPAČ

★ SAMOUPRAVLJANJE ★

Delavci KTL!

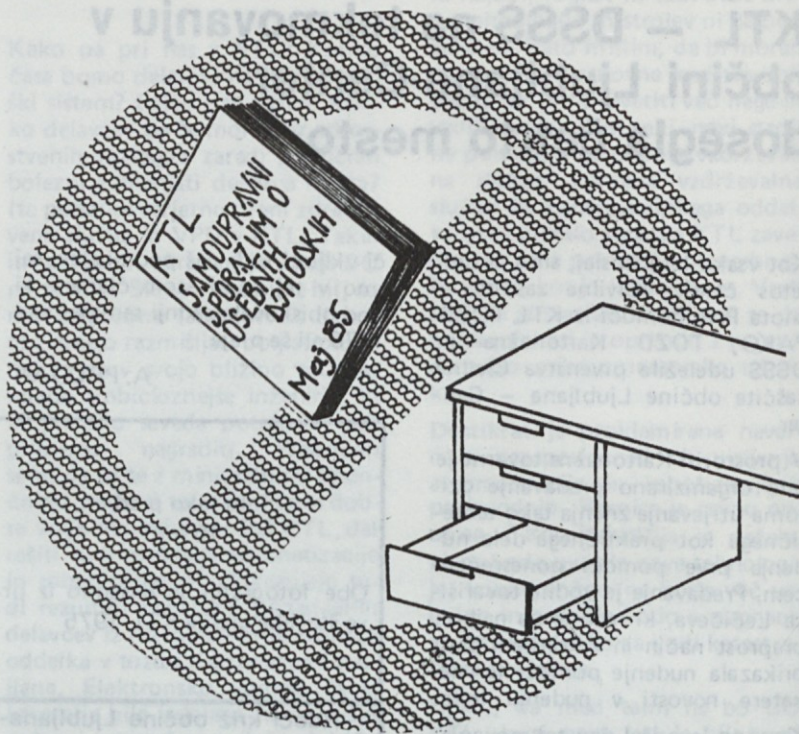
V 226 številki BILTENA KTL z dne 27.5.1985 je bil objavljen izid referenduma za sprejem dokončnega predloga Samoupravnega sporazuma o skupnih osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo.

V 227. številki pa bo izšel čistopis zgoraj citiranega samoupravnega sporazuma.

Uredništvo

NAJ NOVI SPORAZUM NE ROMA V PREDAL

Kajti preveč časa, energije in papirja je bilo porabljeno zanj!

XXVI. LETNE ŠPORTNE IGRE PAPIRNIČARJEV SLOVENIJE

Kegljači in tekmovalke v namiznem tenisu prejeli zlate medalje na XXVI. letnih športnih igrah papirničarjev Slovenije

Tradicionalno tekmovanje že XXVI. letnih športnih iger papirničarjev Slovenije je v letošnjem letu ob praznovanju pomembnih obletnic Jugoslovanskih narodov in narodnosti organiziral kolektiv Papirnice Količevo, ki v tem letu tudi praznuje 65 let obstoja svoje delovne organizacije.

Na dan otvoritev iger 15. junija 1985 so se na otvoritvenem prostoru iger — igrišču NK Induplati zbrale naslednje ekipe: Aero

— tovarna celuloze Medvode, DSSS — SOZD Slovenija papir, Papirnica Djuro Salaj Krško, KTL Ljubljana, Papirnica Vevče, Rudnik kaolina in kalcita Kamnik, Sladkogorska Sladki vrh, Tovarna celuloze Obir — Avstrija, Tovarna dokumentnega in kartnega papirja Radeče in domačini iger Papirnica Količevo.

Uvodoma je prisrčno dobrodošlico izrekel vsem udeležencem tekmovanja predsednik organizacij-

skega odbora iger Ljubo MILIČ, in v nadaljevanju pozdravil tudi vse ostale prisotne goste. Vsem nastopajočim športnikom je zaželel obilo uspeha v prepričanju, da bodo z vzornimi športnimi vrlinami še poglobili prijateljstvo in tovarištvo, ter da se bodo med seboj spoznali, kakor tudi, da bo vsak na tekmovanju pokazal vse svoje znanje in sposobnosti. Ob pozdravnih besedah udeležencem s strani predsednika skupščine občine Domžale se je žal pojačal dež, ki je to otvoritveno slovesnost nekoliko zmotil, ne pa tudi navdušenosti delavcev, da se čim preje v medsebojnem tekmovanju izkažejo kdo je boljši.

KTL po predhodnih prijavah ni imela povsod svojih predstavnikov, predvsem pa ne v številnih disciplinah moškega in ženskega plavanja.

Bralce bom najbolje seznanil če dogajanja opišem po posameznih disciplinah kjer smo imeli predstavnike in sicer tako, da v kratkem prikažem potek dogodkov ob doseženih rezultatih.

ŠAH:

Naši šahisti letos vsekakor niso imeli sreče tako že pri sestavi ekipe, prav tako pa jih je začetni hud poraz z 1/2 : 4 1/2 s Sladkogorsko še bolj prizadel, da so tudi naslednji meč s Količevem izgubili z 1 : 4 in še tudi po petih kolih niso dosegli zmage. Izmed vseh se je najbolj odrezal naš rezervni šahist Mirko Plaznik, ki je poleg dejstva, da je bil organizacijski vodja naših ekip, še našel zbranost za te nastope in dosegel tri zmage ter s tem tri točke od skupnih 6 1/2 za KTL napram 25 možnim. To se je tudi odrazilo na doseženem zadnjem 6 ekipnem mestu.

PLAVANJE:

Že uvodoma sem dejal, da v tej znani športni panogi s 5 ženskami in 7 moškimi disciplinami tako po starostnih razredih ter v prsnem in prostem slogu skupaj s štafetama nismo imeli razen enega tekmovalca nobenega drugega predstavnika. Po izjavah nekaterih nastopajočih pa so bili pogoji v kopališču Papirnice Vevče, glede na hladno vodo in vreme, izredno neprimerni za ta tekmovanja. Vsekakor so v teh disciplinah najboljše rezultate dosegli tekmovalci iz Krškega, Radeč, Vevč in Sladkogorske kjer imajo poleg tovarn seveda lastne plavalne bazene.

NAMIZNI TENIS:

Poleg kegljanja je to panoga delavcev KTL v kateri nas naši predstavniki večkrat izredno ugodno presenetijo s svojimi rezultati. Na tem tekmovanju so to vsekakor naše delavke v sestavi: Vlasta Gladek, Maja Furlan in Martina Šmuc, ki so se s predhodnimi zmagami uvrstile v finale in tam gladko s 3:1 premagale gostitelja, ter si tako pridobile zlate medalje.

Vrstni red:

1. KTL	22 točk
2. Količevo	17 točk
3. Krško	13 točk
4. Obir	10 točk

Tudi naši delavci so nas presenetili predvsem s svojo zmago v zaključnem dvoboju s preizkušeno ekipo Papirnice Vevče, kjer so si s tesnim rezultatom 5:4 zaslužno priborili bronaste medalje.

Vrstni red:

1. Krško	28 točk
2. Radeče	23 točk
3. KTL	19 točk

Prvi napotki Mirka Plaznika že pred tovarno

4. Vevče	16 točk
5. Količevo	14 točk
6. Sladkogorska	12 točk
7. Medvode	10 točk

STRELJANJE:

Če smo z moško ekipo v streljanju dosegli 6 mesto med 10 nastopajočimi ekipami je to kar razveseljivo vsekakor pa ne zadnje 7 mesto med ženskimi ekipami. Pri nas tu velja naše načelo, da je potrebno tudi sodelovati in ne vedno le zmagovati.

KEGLJANJE:

Našim delavcem kegljačem je žreb odredil nastop že prejšnji večer kjer so s svojim dobrim ekipnim rezultatom 2393 podrtimi keglji po 6 nastopih ekip že prevzeli vodstvo, ki ga jim nihče tudi preizkušeni ekipo Papirnice Radeče in Krško naslednji dan nista več mogli odvzeti. Tako so kegljači v sestavi: Tone Založnik, Janez Bučar, Stane Mulec, Julijan Puntar, Franc Udovič, Tone Repež in Andrej Puntar, med deveti-

mi nastopajočimi 6-članskimi ekipami osvojili prvo mesto in zlate medalje. Ta uspeh pa je predvsem podkrepil še naš Julijan Puntar, ki je s 410 podrtimi keglji (100 lučajev) dosegel tretji posamezni najboljši rezultat in bronasto kolajno.

Vrstni red:

	Podrtih kegljev
1. KTL	2393
2. Papirnica Količevo	2388
3. Radeče	2350
4. Vevče	2343
5. Laško	2271
6. Medvode	2233
7. Sladkogorska	2229
8. RKKK	1894
9. Obir	1726

Kegljačice v svojem nastopu niso imele toliko sreče in to predvsem zaradi slabšega rezultata naše najmlajše predstavnice Ljubice Firšt, ki je pri svojih 50 lučajih pokazala premalo zbranosti in preveč živčnosti. Ob spremljanju tega nastopa sem ugotovil, da je tu predvsem manjkala našim dekletom nek izkušen kegljač, ki bi jim med samim tekmovanjem dajal kak nasvet, predvsem pa jih pravočasno umiril kadar nastopi trenutek krize. Osvojeno 5. mesto pa je le neka vzpodbuda tudi za prihodnja tekmovanja.

ODBOJKA:

V odbojki smo nastopili samo z moško ekipo, ki pa je žal razočarala in dosegla zadnje 6. mesto. Morda je temu kriva nesrečna situacija, da se je dan pred nastopom v prometni nesreči na poti na delo huje poškodoval navdušeni odbojkar Otmar Markelj iz tozda Kartonažne Ljubljana. Ob spremljanju prve ekipe pa sem spoznal, da se naši ekipo zelo pozna dejstvo neigranosti, saj v njej nastopajo delavci raznih tozdov in DSSS.

BALINANJE:

Je to športna disciplina, ki je na pobudo organizatorja prvenstva Papirnice Količevo letos prvič uvrščena kot panoga v naše športne igre. Vsekakor tudi razumljivo, ker so domači balinarji na svojem terenu lahko pokazali vse svoje mojstrstvo. Za našo ekipo, sestavljeno iz najboljših tekmovalcev z zadnjega prvenstva KTL v balinanju na Rakeku, se je tekmovanje zaključilo izredno presenetljivo z osvojitvijo drugega mesta. Morda bi se rezultat odvijal še kako drugače, da ne bi na startu finalne tekme imeli nekoliko smole, ko so Količevci z zaporednimi 5. in še 3. točkami povedli kar z 8:0, kar je seveda za naše le predstavljalo preveliko začetno razliko. To jim sicer ni odvzelo borbenosti, kar so pokazali v nadaljevanju, toda to ni bilo dovolj, da bi ogrozili visoko zmago domače ekipe. V naši ekipi so nastopili: Stane Mulec, Janez Bučar, Andrej Puntar, Karel Peroša, Florjan Bajc, Stojko in Janez.

MALI NOGOMET:

V tej panogi je KTL skoraj na vseh dosedanjih tekmovanjih pokazala največ in se vedno vračala vsaj z neke vrste medaljami. Leto nje leto pa temu ni bilo tako. Že prvi nesrečni poraz z ekipo Radeč z 2:0 je pomenil za naše šok, ki ga sami niso mogli več spremeniti. Odločilni moment v tej tekmi pa je bil vsekakor, ko je po komaj 10 minutah igre moral Milovan Nikolič zaradi bolečine v mišici zapustiti tekmo. Po preje izredni igri, kar so priznali tudi nasprotni tekmovalci po tekmi, so bili naši šokirani, takoj prejeli prvi gol, ki ga pa nato na spozkem blatnem igrišču med dežjem niso mogli več ublažiti. Med tekmovanjem sem povprašal Milovana Nikoliča, naj v kratkem komentira naš nastop. Osnovno kar lahko rečem je, da smo danes zelo pogrešali našega prvega vratarja Jožeta Rojca iz Papirne konfekcije, ki je kljub starosti in kilogramom glede na svoje izredne reflekse in gibčnost odličan vratar, kar bi se vsekakor odražalo v današnjih rezultatih. Na vprašanje, kako komentira današnji nastop pa je dejal, da bi bili lahko prvi v naši skupini, pa tudi v finalu. Mogoče je današnje blatno igrišče zaradi dežja tisto, kar je omogočilo slabšim ekipam, da se lažje na takem terenu branijo. Naši igralci, ki so predvsem dobri tehniki, na takem terenu ne morejo pokazati svojih sposobnosti v hitrih proti napadih, kar se je na tekmah tudi usodno pokazalo. Glede sestave naše ekipe pa je dejal, da bi se vsekakor našlo med delavci drugih naših tozdov predvsem iz Rakeka dobre igralce, ki bi lahko ojačali našo ekipo, ki je sedaj sestavljena samo iz delavcev tozdov Kartonažne, Pako in DSSS.

Želim našim nogometašem na prihodnjem prvenstvu, ki pa naj bi bilo po mnenju nekaterih šele čez dve leti, več sreče.

Na večerni zaključni prireditvi v komunalnem centru Domžale smo z radostjo pričakovali razglasitev končnih rezultatov, ne toliko v skupnem ekipnem nastopu, kjer smo dosegli s petim mestom zlato sredino, temveč po rezultatih v posameznih panogah, kajti pričakovali smo da tudi naši tekmovalci na tem tekmovanju po določenem času zopet prejmejo zlate medalje za najboljšje rezultate. Naj zato vsem našim nastopajočim delavcem izrečemo naše priznanje za njihove nastope, pa čeprav tudi na tem tekmovanju ni manjkalo manjše neaktivnosti posameznikov.

Za zaključek naj k tej reportaži dodam še nekaj svojih misli:

— konferenca osnovnih organizacij sindikata DO KTL bo morala v bodoče v svojem letnem programu dela s konkretnimi zadolžitvami doseči, da bo naše nastopanje na teh tekmovanjih dejansko v ugled

Del tekmovalcev DO KTL

Mirko Plaznik tik pred dobljeno partijo

Ekipo nogometašev

KTL-u in čimbolj uspešno. Prepričan sem, da bi z uradno novo rjavo zaščitno barvo KTL bilo potrebno s trenirkami opremiti tudi naše nastopajoče tekmovalce. Lep primer temu je bil letošnji nastop tekmovalcev Papirnice Količev;

— ponovno oživiti pobudo za ustanovitev rekreacijsko športnega društva DO KTL;

— naši najboljši delavci tekmovalci bi zasluženo morali nastopiti tudi na podobnih igrah papirničarjev Jugoslavije, ki bodo letošnje leto v Makedoniji;

— glede na našo večjo dislociranost tozdov je ob želji, da posamezne ekipe sestavlja čimveč najboljših tekmovalcev iz raznih enot nujno potrebno, da imajo vsi nastopajoči predvsem pa tekmovalci iz moštvenih panog dan pred nastopom zagotovljeno vsaj minimalno uigravanje in medsebojno posvetovanje, kar bi vsekakor imelo pozitivne rezultate v doseganju boljših uvrstitev;

— posamezne ekipe bi morale imeti svoje vodje, ki pa nikakor ne bi smeli biti iz vrst samih nastopajočih tekmovalcev;

— našim balinarjem predvsem tu v Ljubljani bi morali omogočiti na-

bavo nekaj lastnih krogel, saj je to panoga, ki se kot plaz zanimivosti in navdušenja širi med posameznimi enotami. Prepričan sem, da bi tudi marsikateri delavec prispeval kako prostovoljno uro dela, če bi se morda odločili, da si izgradimo balinišče ali pri našem samskem domu v Ljubljani oziroma na zemljišču pri naši bodoči novi tovarni;

— najema kegljaške steze v Domu Maksa Perca se ne bi smelo opustiti. Če sedaj v letni sezoni delno popusti zanimanje za to vrsto rekreacije je pač potrebno nekoliko pojačati naše obveščanje, da imajo vsi delavci v petkih popoldan tudi možnost kegljanja.

Podal sem nekaj pobud za katere upam, da bodo dobra osnova za naše nadaljnje posege v težnji omogočiti čimveč privlačne rekreacije našim delavcem, saj če pomislimo koliko prispevajo v te namene druge naše velike papirniške delovne organizacije z lastnimi športnimi objekti to ne bo težko, potrebno je le, da naši odločilni vodstveni faktorji tudi temu namenu posvetijo večjo navdušeno pozornost.

M. SEME

Stane Mulec in Janez Bučar dobitnika dveh medalj

TRADICIONALNO SREČANJE DELAVČEV ISTRAGRAFIKE — TOZDA KARTONAŽNA

Tradicionalno srečanje delavcev Istragrafike iz Rovinja in tozda Kartonažna Ljubljana se je letos zaključilo na Brionih

Na Dan mladosti 25. maja letos je izpred KTL proti Rovinju odpeljal avtobus udeležence tradicionalnega srečanja med Istragrafiko in tozdom Kartonažna Ljubljana. Namen srečanja med sorodnimi firmama je vsakoletno športno-prijateljsko tekmovanje, kakor tudi izmenjava izkušenj v gospodarski politiki papirno predelovalne industrije. Srečanje se odvija izmenično: eno leto so gostitelji Rovničani, drugo leto Ljubljančani.

Po nekaj urni vožnji smo prispeli v Rovinj. Slikovito in sončno Istrsko mesto nas je pričakalo v soncu, toplo in pristrčno pa so nas sprejeli tudi organizatorji srečanja — delavci Istragrafike. Po dokaj izdatni malici in prvi osvežitvi suhih grl v njihovi obratni menzi, smo se nato nastanili v hotelu, ki je v neposredni bližini Rovinja.

Kmalu pa smo tudi pričeli z resnimi tekmovanji. Nogometiški Karto-

nažne, ki uspešno tekmujejo tudi doma, so brez težav odpravili gostitelje. Slabše se je godilo odbojkarjem, kegljačem in strelcem, saj so bili domačini boljši.

Z nestrpnostjo — sicer z malo samozavesti pa smo pričakovali disciplino "vlečenje vrvi". Vodja ekipe Janez Trampuš je bil kar malo živčen, ko je dajal napotke svojim "mišičarjem". Malo nepazljivosti, slaba koncentracija — in domačini so pri prvem poizkusu uspeli. Dodatna navodila, pravilna postavitev ob vrvi — uspeh na naši strani v drugem poizkusu merjenja moči. Tretji poizkus je zopet brez večjih težav pripadel našim. Kasneje (ko ima tudi vino moč) se je ugotavljalo, da bi naši poleg ekipe Istragrafike potegnili čez ciljno črto tudi ekipo "Tvornice duhana" ali kakšno ekipo iz tovarne ribjih konzerv — (vse 3 ekipe skupaj). Tudi malo šale je potrebno, še več pa jo je bilo po zaključku tekmovanja na pikniku, katerega so zelo dobro pripravili domačini. Najbolj korajžni so se tudi kopal v sicer ne preveč topli vodi. S harmoniko in petjem smo zaključili prvi dan obiska v Rovinju.

Drugi dan smo obiskali "Nacionalni park BRIONI". Iz Fažane smo po cca 15 minutni vožnji z ladjo prispeli na Veliki Brion. Tu nas je sprejel in pozdravil turistični vodič. Kasneje pa nas popeljal po edinstvenem arhipelagu (deloma zaradi časa), kateri ima burno zgodovino — od različnih civilizacij, ki so naseljevale Brione pa do ogleda rastlinskega in živalskega sveta (bogastvo flore in faune). Vsled teh edinstvenih bogastev so Brioni tudi najmlajši (14) nacionalni park v Jugoslaviji.

V nekaj vrsticah bom poskušal prikazati značilnosti Brionov (iz razlage vodiča, ostali podatki iz turističnega kataloga).

Brionsko otočje sestavlja 14 otokov. To so: Veliki Brion, Mali Brion, Sv. Marko, Gaz, Okrugljak, Supin, Supinič, Galija, Grunj, Vanga, Madona, Vrsar, Jerolim in

Kozada. Skupna površina je 736 ha. Največji med njimi je Veliki Brion (579 ha), obala je dolga 24,6 km. Sneg je na Brionih redkok gost. Na otočju uspeva preko 680 vrst različnega rastlinja in okrog 250 vrst ptic. Veliko je tudi drugih živali (nekaterih ne najdeš po živalskih vrstovih v Jugoslaviji). Že na začetku velja omeniti starost oljke, kateri so prisodili preko 1600 let (z metodo srednje vrednosti karbonske analize).

Na Brionih je tri desetletja deloval in snoval tovariš Tito. Brione lahko imenujemo "otočje miru". Leta 1956 se v Beli vili na Brionih porajajo "temelji tretjega sveta". Trije prijatelji in borci za mir — s treh kontinentov — so ponovno skupaj — Nehru, Naser, Tito. Po nekaj dnevnem delu je podpisana "Brionska deklaracija", katere nadaljevanje je bilo srečanje predsednikov in vlad na 1. konferenci neuvrčenih v Beogradu leta 1961.

Na Brione je Tito prišel prvič leta 1947, prvi tudi gost pa je bil Etiopski cesar Haile Selassie (1954). Kasneje je otočje obiskalo še veliko Titovih sodelavcev, kakor tudi veliko umetnikov in drugih znanih osebnosti. Za izletnike (domače in tuje) pa so Brioni na voljo za obisk od polletja 1984.

Veliko se da še napisati o tem edinstvenem nacionalnem parku od prazgodovine pa do danes. Omeniti velja zakladnico arheoloških izkopanin. Veliko se da napisati o življenju aristokracije na otočju od prazgodovine pa do obdobja pred obema vojnama, o izkoreninjenju malarije itd.

Omeniti velja tudi etnografski muzej (Jugoslavija v malem) pa dokumentarno stalno razstavo fotografij itd. Brioni so tako prava oaza miru in prijateljstva — sinonim neuvrčene Jugoslavije.

(Predlagam oziroma priporočam sindikalni konferenci TOZD Kartonažna Ljubljana, da organizira za delavce izlet na Brione).

A. O.

DSSS — IZLET NA LIMBARSKO GORO

Spoznajamo se med seboj

V bližini Ljubljane, ob cesti proti Trojanam, je znana izletniška točka Limbarska gora, visoka 768 m. Na vrhu je zelo stara cerkev s freskami in gostišče z domačo kuhinjo. Z željo, da bi si ogledali cerkev, se pokrepčali z domačo hrano in se naužili svežega zraka smo se delavci posebne finančne službe in računovodstva odpravili na izlet. Z otroci vred nas je bilo 20. Najmlajši udeleženec je bil mali Bojan star štiri leta.

Zgodaj zjutraj smo se z avtobusom peljali do Krašne, od koder smo se odpravili peš proti vrhu. Hodili smo po gozdu, hoja je bila prijetna in ko smo čez poldrugo uro stopili

na vrh ni bil nihče utrujen. Najprej smo se nekoliko okrepčali, si ogledali notranjost cerkve potem pa smo se z raznimi igrami, šalami in petjem prav prijetno zabavali. Čas nam je hitro minil in počasi smo se odpravili proti Moravčam na avtobusno postajo.

Izlet je vsestransko uspel, z vremenom smo imeli srečo saj nas je ves čas spremljalo sonce. Še danes se radi spominjamo izleta na Limbarsko goro. Jeseni bomo zopet privedli planinski izlet na katerega vabimo tudi delavce iz drugih delovnih področij. Pridružite se nam, ne bo vam žal!

M. NIKOLIČ

Tesič in Manojlovič za trening

Nagradna križanka

Uredniški odbor je določil za križanko v 6. številki Glasila KTL 5 nagrad izrebanim reševalcem s pravilnimi rešitvami:

1. nagrada	800.— din
2. nagrada	500.— din
3. nagrada	400.— din
4. nagrada	300.— din
5. nagrada	200.— din

Rešitve križanke oddajte osebno ali pošljite po pošti z oznako NAGRADNA KRIŽANKA na naslov:

KTL — DG Samoupravne zadeve in informiranje, 61000 LJUBLJANA, Čufarjeva 16 najkasneje do 16. julija 1985.

Uredništvo

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE IZ 5. ŠTEVILKE GLASILA KTL

VODORAVNO: telefon, lopatar, okarina, element, miza, abecednik, aparatura, enak, žar, taca, als, rr, er, sct, votlak, veter, oo, ariana, ev, zu, lej, pe, ribištvo, anali, oma, apel, dardanele, svatba, pele, inde, al, rama, aria, eric, nalet, vas, neslišnost, stacionarij, skalalnica, karat, j, ma, stelaža, ni, ara, operativa, na, siena, dani, rilo, animacija, ot, let, analogen, kation, salama, rt, ogorek, m, jn, ocena, ek, eon, no, roa, ai, polovica, aleks, toast, joul, van, tavaras, irka, de, bz, tabela, kombidoze, flosar, valentin, k, mk, atair, omar, pa, noga, snaga, ari, ela, ovulacija, dejan, salam, ot, runko, triko, uno, amati, nak, rim.

prejetih rešitev je pri žrebanju izpadel samo en reševalec.

S pravilnimi rešitvami so bili izžrebani:

1. nagrada	Petrič Marija	800.— din	TOZD Kartonažna Ljubljana DE-30
2. nagrada	Kmet Branka	500.— din	DSSS
3. nagrada	Vidic Matjaž	400.— din	TOZD Kuverta Ljubljana
4. nagrada	Ivančič Andrej	300.— din	TOZD Kartonaža Rakek
5. nagrada	Mrzlikar Andreja	200.— din	DSSS

Uredništvo

Žrebanje nagradne križanke je bilo izvedeno 20. junija. Izmed 84

— Zena, ti sploh ne znaš biti več romantična. Zakaj tudi ti ne prideš pogledat čudovitega sončnega zatona?

ODBOR ZA DEBATNE KROŽKE IN DEZINFORMIRANJE DELAVCEV KTL

OBJAVLJA

naslednja prosta dela oziroma naloge:

PRIPRAVLJANJE POČITNIŠKIH PRIKOLIC ZA LETOVANJE /3 izvajalce/

OD KANDIDATOV, SPLOH PA KANDIDATK, PRIČAKUJEMO DA:

- so člani oziroma članice odbora, ki objavlja omenjena prosta dela oziroma naloge;
- da še niso letovali(e) v fabriških prikolicah, če pa že so, da so jih pustili vsaj zasvinjane ali deloma uničene;
- da jim je vseeno kako so prikolice postavljene in počiščene;
- da nimajo lastne počitniške prikolice oziroma izkušenj s postavljanjem le-teh;
- da se bodo ponižali oziroma ponižale in šli oziroma šle iz udobnega pisarniškega fotelja na vroče poletno sonce in za večerni obrok komarjem;
- da se ne bodo obremenjevali oziroma obremenjevale s tem, kaj v času njihove odsotnosti debatirajo njihovi sodelavci, sploh pa sodelavke.

POSEBNI POGOJ:

Za postavljanje počitniških prikolic v naturističnem kampu mora kandidat pokazati že primerno ogorelo rit, kandidatke vsaj dolg jezik in dve levi roki.

Pri izbiri kandidatov bomo upoštevali tudi strukturo po spolu, željena je ekipa v sestavi 2 moška in 1 ženska, kajti le tako sestavljena ekipa doprinese k popestritvi dolgočasne delovne sobote.

PRIJAVE Z DOKAZILI O IZPOLNJEVANJU POGOJEV POŠLJITE V II. nadstropje, Čufarjeva 16, DO NASLEDNJE DELOVNE SOBOTE!

ŽELELI STE REČI, PA JE TO REKEL ŽE Ivan MINATTI

SREČUJEMO SE

Srečujemo se vsak dan po cestah na vlakih v postelji z votlo temo in pošastnim sesajočim pajkom samote v sebi in ko da ni to nič imamo polna usta Dober dan S spoštovanjem Moj bog kako ljubko Da da saj imate prav in drugih higienskih izrazov a nam je vsega tega prekleto malo mar In Ljubim te s tistimi ljubkimi prismsuknjenostmi ki sodijo zraven (vanje verjamejo samo še čisto mladi in svetli ljudje) je kot obnošeno poležano spodnje perilo

Ko da ni to nič si trebimo zobe in nohte in vzgajamo malčke in vse drugo vsiljujemo svoje resnice in ubijamo zaradi njih

(dovolj da ubiješ nebo v očeh) mi usahli vodnjaki na cestah po vlakih za mizo in v postelji ki ne vemo več

za kristalno čisto gladino nekoč v sebi pazimo samo še to da so pokrovi v nas dobro zapahnjeni in da se nihče ne nagne čez rob da bi izmeril našo praznoto

Do obupa ravnodušni s pajkom samote v sebi ki se pohlepno krči in razteza ki sesa sesa

